

Zdravotně
sociální fakulta
Faculty of Health
and Social Studies

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zdravotně sociální fakulta
Katedra právních oborů, řízení a ekonomiky

Bakalářská práce

Hokejové centrum Pouzar a jeho funkce v prevenci delikvence mládeže

Vypracovala: Aneta Bendová
Vedoucí práce: PhDr. Jaroslav Hála
České Budějovice 2015

Abstrakt

Bakalářská práce na téma Hokejové centrum Pouzar a jeho funkce v prevenci delikvence mládeže pojednává o rozvoji osobnosti mladých lidí pomocí sportu. Pozornost se zaměřuje na podporu mládeže v aktivním trávení volného času. Základní myšlenkou je přesvědčení, že sportem (zejména kolektivním) lze účinně bojovat proti sociálně patologickým jevům, ať už se jimi míní šikana, užívání drog či hazard. Slavnostní otevření Hokejového centra Pouzar v Českých Budějovicích proběhlo 23. ledna 2013 u příležitosti jednašedesátiletých narozenin Jaroslava Pouzara, bývalého významného hráče ledního hokeje.

Cílem této bakalářské práce bylo seznámit čtenáře s Hokejovým centrem Pouzar v celé šíři jeho sportovních aktivit a zároveň zjistit, jakou funkci má v prevenci delikvence mládeže v Českých Budějovicích, které problémy zmíněné úsilí aktuálně doprovázejí a jaké řešení navrhují zainteresovaní odborníci.

Pro splnění cíle byly definovány tři výzkumné otázky. První otázka zní, jaký přínos pro prevenci delikvence mládeže spatřují v Hokejovém centru Pouzar zainteresovaní odborníci. Druhá výzkumná otázka směřovala k zjištění problémů, které doprovázejí aktivity Hokejového centra Pouzar v oblasti prevence delikvence mládeže. Třetí výzkumná otázka byla zaměřena na efektivní řešení zjištěných problémů.

Prostřednictvím kvalitativního výzkumu bylo komunikačním partnerům položeno celkem dvanáct otázek, které vedly k objasnění výše stanovených výzkumných otázek. Ke sběru dat byla použita metoda dotazování, technika strukturovaného rozhovoru. Výzkum byl proveden s deseti respondenty. Výsledky výzkumu byly seskupeny do tabulek pro lepší přehlednost.

Na základě výzkumu bylo zjištěno, že největší přínos pro prevenci delikvence mládeže spatřují zainteresovaní odborníci v Hokejovém centru Pouzar v aktivním trávení volného času prostřednictvím kolektivního sportu. Při hraní ledního hokeje mohou děti a mládež získat základní morální společenské zásady. Přínos centra je také spatřován v široké nabídce sportovních aktivit, například v bruslení v rámci tělesné

výchovy. Sport je jednou ze základních preventivních aktivit v oblasti psychické, fyzické, sociální a zdravotní.

Dále bylo pomocí výzkumu zjištěno, jaké problémy doprovází aktivity Hokejového centra Pouzar v oblasti prevence delikvence mládeže. Jako problém se může jevit finanční stránka rodin (vysoká cena hokejové výstroje), organizační struktura ledové plochy, při níž je potřeba dbát na vytížení hokejové haly v rámci celého dne nebo se může vyskytnout problém v oblasti kolektivní spolupráce, v tom případě se musí trenéři zabývat kvalitou vzájemných vztahů v rámci předcházení vzniku delikventního chování.

Na zjištěné problémy navazuje v této práci efektivní řešení sloužící odstranění nebo zmírnění zjištěných problémů. Sociálně slabším rodinám, jejichž dítě chce sportovat v prostorách Hokejového centra Pouzar lze pomoci prostřednictvím zapůjčení hokejové výstroje zdarma a snížením členských příspěvků, které lze postupně splácet. Organizační uspořádání zlepšit vzájemnou spoluprací, při níž jsou vytvářeny programy jako například tělesná výchova na ledě ve spolupráci se základními školami. Prostřednictvím kolektivního sportu je důležité dbát na celostní rozvoj mladého jedince a učit jej základním společenským hodnotám.

Tato bakalářská práce může sloužit jako zdroj informací pro širokou i odbornou veřejnost. Může být také využita jako podklad pro další výzkum.

KLÍČOVÁ SLOVA

delikvence, Hokejové centrum Pouzar, mládež, prevence, sport

Abstract

The bachelor thesis on The Pouzar Hockey Centre and its functioning in preventing youth delinquency deals with the development of young people's personalities with the help of sport, during which the attention is focused on the support of young people spending their free time actively. The main idea is the conviction that it is possible to fight against socially pathological phenomena through sport (especially collective sport) – be it bullying, drug use or gambling. The grand opening of Pouzar Hockey Centre in České Budějovice took place on 23. January 2013 on the occasion of Jaroslav Pouzar's 61st birthday, a significant ice-hockey player at his time.

The goal of this bachelor thesis was to familiarize the readers with the Pouzar Hockey Centre across the breadth of its sport activities and find out, at the same time, what exact function it has in preventing youth delinquency in České Budějovice, what problems actually accompany the mentioned effort and what solutions are offered by interested experts.

To carry out the goal, three research questions have been defined. The first one deals with what benefits for the prevention of youth delinquency are seen by the interested experts in the concept of the Pouzar Hockey Centre. The second research question aimed at finding specific problems that accompany the Pouzar Hockey Centre activities within the area of youth delinquency prevention. The third research question was focused on the effective solution of the detected problems.

Twelve questions leading to the clarification of the research questions mentioned above, were posed to the communication partners through a qualitative research. To collect the data an interrogation method – a structured interview was used. The research was carried out with ten respondents. The research results were grouped together in tables, for a better transparency.

It was found out, based on the research, that the greatest benefits for the prevention of youth delinquency are seen by the interested experts as the results of spending youth's free time actively through collective sport. Playing ice-hockey, children and youth may obtain basic moral social principles. The benefit of the Pouzar Hockey

Centre is also seen in the wide offer of sport activities, through ice-skating as a part of PE. Sport is one of the basic preventive activities in the mental, physical, social and medical area. Further on, other problems accompanying the Pouzar Hockey Centre activities in the area of prevention of youth delinquency have been discovered, using the research. The possible problem may be the financial aspect of families due to buying the hockey equipment, the organizational structure of the ice surface, while it is important to ensure that the hockey indoors is busy during the whole day, or there may be a problem with the collective cooperation, as it is key for the coaches to deal with the quality of interpersonal relationships withing preventing delinquent behaviour.

The detected problems are followed, in this thesis, with an effective solution serving to remove or relieve the detected problems. There is a way to help socially weaker families whose children want to do a sport activity within the Pouzar Hockey Centre, through renting hockey equipment and lowering membership fees, so that the parents are able to pay them off. Organizational structure may be solved by collective cooperation, while there are special PE programs on ice run in cooperation with primary schools, perhaps. Through collective sport it is important to ensure the holistic personal development of a young individual, and teach them the basic social values.

This bachelor thesis may serve as an information source for the general as well as expert public. It may be also used as basic material for a further research.

KEY WODRS

delinquency, Pouzar Hockey Centre, prevention, sport, youth

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to – v nezkrácené podobě – v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných fakultou – elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 10. 8. 2015

.....

Aneta Bendová

Poděkování

Děkuji svému vedoucímu bakalářské práce PhDr. Jaroslavu Hálovi za cenné rady, trpělivost a metodické vedení práce. Dále bych ráda poděkovala pracovníkům z Hokejového centra Pouzar za možnost vykonání výzkumné části bakalářské práce.

Obsah

ÚVOD	8
1. SOUČASNÝ STAV	10
1.1 Sport a prevence delikvence	10
1.2 Hokejové centrum Pouzar a jeho akcent na prevenci delikvence.....	22
1.3 Příklady dobré praxe	28
2. CÍL PRÁCE A VÝZKUMNÉ OTÁZKY	32
3. METODIKA	33
4. VÝSLEDKY	35
5. DISKUZE	46
ZÁVĚR	53
LITERATURA / INTERNETOVÉ ZDROJE.....	55
SEZNAM PŘÍLOH.....	62

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

ČB – České Budějovice

ČSSR – Československá socialistická republika

HBSC – The Health Behavior in School-aged Children

HC – hokejový klub

HCP – Hokejové centrum Pouzar

IZS – Integrovaný záchranný systém

NHL – National Hockey League

RHL – Rybníkářská hokejová liga

ZŠ – základní škola

ÚVOD

„Jen velká dřina a píle tě dovede do cíle ... a když ne, staneš se lepším člověkem!“

Jaroslav Pouzar

Hokejové centrum Pouzar (dále jen HCP) vzniklo z pohnutky světoznámého českobudějovického ledního hokejisty Jaroslava Pouzara. Záměrem HCP je rozvoj osobnosti mladých lidí pomocí sportu a snaha podpořit mladé jedince v aktivním trávení volného času. Stěžejní ideou je přesvědčení, že sportem (zejména kolektivním) lze účinně bojovat proti sociálně patologickým jevům, ať už se jimi míní šikana, užívání drog či hazard. V HCP se proto pořádají pravidelné hokejové tréninky, veřejné bruslení, školička bruslení pro nejmenší děti, sportovní zápasy a turnaje, ale také tělesná výchova na ledě. Velmi pozitivní je snaha HCP zpřístupnit sportovní aktivity a s nimi spojené emocionální zážitky i dětem ze sociálně znevýhodněného prostředí. Potřebnou výstroj si lze proto v odůvodněných případech zapůjčit po vzájemné domluvě bez poplatků. Vedení HCP také monitoruje výši klubových poplatků pro děti a mladistvé, pro které mimo jiné pořádá intenzivní kurzy ledního hokeje. Oboustranně přínosná je spolupráce HCP s ARPIDOU i spolupráce s obecně prospěšnou společností OVEČKA, která sdružuje rodiny s dětmi postiženými Downovým syndromem.

Téma své bakalářské práce *Hokejové centrum Pouzar a jeho funkce v prevenci delikvence mládeže* jsem si nezvolila náhodou. Velmi mě zaujala a osobně nadchla Pouzarova původní myšlenka, na jejímž základě bylo vybudováno velkolepé dílo. Zároveň jsem velkým zastáncem sportu jakožto vhodné volnočasové aktivity a součástí zdravého životního stylu. Sport považuji za médium, prostřednictvím kterého lze vykonat množství přínosné sociálně pedagogické práce. V tomto pojetí je sport dlouhodobě oceňován především v evropské tradici o čemž nalezneme doklady i v odborné literatuře.

V předložené práci se obsáhle zabývám vztahem sportu (se zaměřením na lední hokej) a možností prevence delikvence mládeže. Činím tak na základě prostudování moderní odborné literatury s akcentováním na relevantní časopisecké články. Dále

provádím deskriptivní výzkum zaměřující se na podrobný popis fenoménu českobudějovického HCP. Pro tyto účely bylo samozřejmě nezbytně nutné využít vedle vlastního pozorování rovněž informací uveřejněných na internetových stránkách HCP. Tuto část uzavírám uvedením příkladů dobré praxe. V mém pojetí se jedná o projekty, které se v HCP při práci s dětmi a mládeží z dlouhodobého hlediska osvědčily.

Nicméně stěžejním bodem bakalářské práce je vlastní kvalitativní výzkum, v němž pomocí metody dotazování (technikou strukturovaného rozhovoru s otevřenými otázkami) mapuji náhled zainteresovaných odborníků (majitelů a odborných zaměstnanců HCP či příslušníků městské policie) na možné přínosy HCP v otázce prevence delikvence. Zaměřuji se ale i na problémy, které tyto přínosy doprovázejí a jaká jsou jejich možná řešení.

Předpokládám a doufám, že má práce bude mít i nezanedbatelný přesah do praxe. Již během úvodního motivačního rozhovoru, který jsme společně s vedoucím práce provedli s majiteli HCP, se nám podařilo vzbudit jejich upřímný zájem o reflexi vlastních činností. Získali jsme nejen souhlas k zamýšlenému výzkumu, majitelé navíc sami projevíli zájem o získání konečného textu práce, který mají, podle vlastních slov v plánu všestranně využít. Jsem proto přesvědčena o tom, že napsání práce přispěje ke zlepšení součinnosti HCP s místními partnery, tj. především s nejbližšími základními školami na českobudějovických sídlištích Máj a Šumava. Nebudu zakrývat ani osobní ambice, které s touto prací spojuji a které do ní vkládám. Chtěla bych s ohledem na své studium oboru Sociální práce ve veřejné správě na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a svůj velmi vřelý vztah ke sportovním aktivitám, propojit tyto dvě oblasti a v budoucnu si najít právě v jejich průsečíku své profesionální uplatnění.

1. SOUČASNÝ STAV

1.1 Sport a prevence delikvence

„Sportem se rozumí všechny formy pohybové činnosti, které at' již prostřednictvím organizované účasti či nikoliv, si kladou za cíl projevení či zdokonalení tělesné a psychické kondice, rozvoj společenských vztahů nebo dosažení výsledků v soutěžích na všech úrovních.“ (Evropská charta sportu, článek 2, 1992).

Sport neodmyslitelně patří k lidskému životu a především ke zdravému životnímu stylu. Pokud chceme být zdraví, je důležité rozvíjet sportovní aktivity, a pokud chceme sportovat, musíme se hýbat. Pohyb je součástí naší existence, samozřejmě nejenom té naší, lidské. Pohyb je přirozeným projevem každého živého organismu. Dalo by se říci, že pohyb představuje základní a neodlučitelnou vlastnost bytí. Ovlivňuje jak psychickou, tak sociální stránku života. V současné době často dochází k zanedbávání pohybu, ne nadarmo se pro generaci dnešních mladých lidí vžilo označení „sedící populace“. Pohyb hraje významnou roli v každém věku, ačkoli postupem času člověk není již tolik aktivní, jako býval v mládí (Kursová, 2009).

Již od počátků věků lidstva je tělesná kultura součástí fyzického rozvoje. Lidé se učili chodit, běhat, skákat, lézt i plavat. Těmito naučenými dovednostmi si zlepšovali podmínky pro přežití. Museli se umět bránit, ale také si obstarat potravu. Osvojili si výrobu nástrojů, které se poté učili používat. Důkazy o existenci takových činností přinášejí především malby na stěnách jeskyní, na kterých lze vidět například lovce na lyžích v Norsku, hru Eskymáků s míčem nebo různé souboje a zápasy. Nejstarší uspořádání tělesného cvičení je zaznamenáno ve starověké Číně. Soustava vycházela z léčebné a zdravotní gymnastiky a jejím základem byly jednoduché cviky, sedy, lehy a s nimi související dechová cvičení. Střediskem rozvoje tělesného a duchovního cvičení byly kláštery. Dnes se tyto techniky hojně přejímají do masáží nebo bojových

umění. Číňany lze označit za předchůdce golfu či fotbalu. V Japonsku se ve velké míře rozvíjela bojová umění, lukostřelba či boj s dřevěnými tyčemi, opomenuto nezůstalo ani plavání a veslování. V Japonsku také vznikla hra Dakio, která se velmi podobá dnešnímu pozemnímu hokeji. V Egyptě byl tělesný pohyb již od útlého mládí podstatnou složkou výchovy k zajištění správného růstu a rozvoje zdraví. Tělocvik fungoval jako předvojenská průprava a později byl samozřejmě i součástí vojenského výcviku. V Řecku se vytvořily dva tábory, jeden z nich tvořila Sparta, druhý Athény. Každý z těchto táborů měl na cvičení rozdílné názory. Ve Spartě byl hlavní důraz při výchově chlapců kladen na tělesnou složku. Výchova směřovala k různým hrám, poté k pochodům se zbrojí a ke cvičení se zbraněmi. Vyrůstat jako spartánský chlapec bylo velmi tvrdé a přežili jen ti nejsilnější. Od osmnácti do dvaceti let zakusili muži namáhavý vojenský výcvik. Ve dvaceti letech museli vstoupit do vojska a sloužit v něm do třiceti let. Ve vojsku probíhala nekompromisní tělesná výchova. V Athénách výchova neprobíhala tak jednostranně jako ve Spartě, zřetel se kladl jak na rozvoj stránky tělesné, tak i duševní. V šestnácti letech se chlapci vzdělávali v oblasti filozofie a přírodních věd, literatury, politiky i v tělesném cvičení. Nejvýznamnějším a nejtypičtějším útvarem tělesné kultury byly starořecké hry, ze kterých později vznikly olympijské hry. Řekové byli známí tím, že cvičení holdovali především kvůli zdraví, kráse a také jej využívali jako přípravu k obraně (Štumbauer, 2014).

Claudius Galenus byl známým moderním lékařem své doby. Propagoval sportovní aktivity jako nepostradatelnou součást života. Pro lidskou existenci podle něj byly nezbytné čtyři základní prvky: jídlo, pití, tělesný pohyb a odpočinek. Jeho základní idea tkvěla v tom, že zápas představoval důležitý pohybový podnět pro tehdejšího mladého člověka (Kučera, Dylevský a kol., 1999).

Z toho lze odvodit, že v dobách minulých sport úzce souvisel s bojem. S bojem o přežití, ať už ve smyslu obstarávání potravy nebo ochrany sebe sama či svých blízkých.

Jak uvádí Šafář (2007), podstatné bylo naučit se koordinovat své tělo po psychické i fyzické stránce. Tělesná výchova byla a stále je v tomto ohledu užitečnou a důležitou složkou vývoje mladého člověka. Sportovec se stal hrdinou,

předchůdcem moderní doby, symbolem mužnosti a síly. Vysoce rozvinutá obratnost, rychlost a síla jsou základní předpoklady pro sportovní úspěch. Dříve byl voják vnímán jako hrdina. Dnes se za hrdinu považuje sportovec. Samotná podstata sportu s bojem úzce souvisí. U některých dnešních sportů je podobnost s bojem více než zřejmá, u jiných zůstává toto spojení na první pohled skryto.

Pojem sport se začal užívat pro označení pohybové hry a soutěživých tělesných cvičení. Toto označení má původ v Anglii. Sportovními aktivitami v tehdejší době byl vyplňován volný čas aristokratického mladého muže, který se připravoval na svou budoucí životní dráhu. Díky pohybovým činnostem mohl rozvíjet svůj potenciál. Postupem času získal sport na oblibě i mezi ostatními společenskými vrstvami. Každý vnímal sport individuálně. Pro jedny byl zábavou, pro druhé se stala sportovní činnost zdrojem finančních prostředků potřebných pro život. V současnosti je sport vnímán ze dvou hledisek. Globální hledisko souvisí s propojováním světa do jednotného společenství v oblasti ekonomické, sociální, technologické nebo kulturní. Ve sportovním odvětví se globalizace projevuje tak, že se sport neustále šíří mezi kulturami a vznikají stále nové sportovní disciplíny. Každý jedinec si může vybírat z široké škály sportovních činností podle svého vkusu na základě svých schopností, zájmů nebo životního přesvědčení. Prostřednictvím sportu můžeme vyjadřovat hodnoty, které jsou pro nás důležité. Sport nabízí cestu k získání individuální spokojenosti. Umožňuje navazovat nová přátelství, utužovat vztahy v rodině a dává nám prostor pro seberealizaci. Má vliv na rozvoj lidského organismu a participuje na vytváření aktivního zdraví, ovlivňuje nemocnost a výkonnost. Člověk získává nové zkušenosti a obohacuje svůj život o řadu zážitků i prožitků (Slepičková, 2005).

Disciplínou sportu se zabývá mnoho vědních oborů. Ráda bych zde zmínila sociologické hledisko na sport v pojetí významného autora Aleše Sekota, který se této oblasti věnuje již několik let.

Sekot (2006a) uvádí, že sport nás ovlivňuje jak po stránce duševní, tak i tělesné. Dotýká se oblasti ekonomické i sociální a v neposlední řadě je součástí kultury dané společnosti. Prostřednictvím sportu si lidé mohou vytvářet představy, ideje, hodnoty

i naděje. Díky sportu si člověk může utvořit své hodnoty a získat takové postavení ve společnosti, které je společností vnímáno kladně.

Mladí lidé si mohou vybírat z velkého množství sportovních aktivit. Výstavba sportovních center je společností vnímána jako podpora zdravé formy komunikace a jako nástroj prevence kriminality. Velkým problémem se zdá být skutečnost, že mnoho dospívajících dětí se raději věnuje pasivním formám trávení volného času. Upřednostňují virtuální svět, kdy sledují sportovní utkání v televizi nebo přes internet dále hrají hry na počítači či tabletu. Tento způsob trávení volného času je pro mladé jedince velmi neefektivní a může vést až k deprivaci (Sekot, 2006b).

Matoušek (2014) píše, že strádání v raném věku lze považovat za nežádoucí chování a jednání, které může následně vyústit do delikvence. K tomu přispívá i způsob, jakým je o dítě pečováno, přičemž rodiče si často neuvědomují co všechno má ve výchově vliv na vývoj jejich potomka a jeho pozdější fungování ve společnosti.

Hála (2005) uvádí, že aktivním sportem lze ovlivnit sebehodnocení a škodlivé jednání delikventa k okolnímu světu. Osvědčený způsob je zapojit mladého provinilce do kolektivního sportu. V takovém sportovním uspořádání musí jedinec brát ohledy nejen na sebe, ale i na své spoluhráče. Postupně získává sebevědomí a učí se dodržovat stanovená pravidla týmu. Tato činnost má pro jedince kladné hodnoty. Při sportu může zapomenout na své starosti. Dostat ze sebe přemíru energie. Naučí se jednat s lidmi ve společnosti. Díky sportu a vlivům, které sport doprovázejí, může mladá osoba přehodnotit vnímání sebe sama i okolního světa.

Na straně opačné se nachází sportující mládež, která je často velmi vytížená v rámci svých povinností, které musí plnit v souvislosti s povinnou školní docházkou. Proto je velmi důležité, věnovat se otázce efektivního trávení volného času.

Již starořecký filozof Aristoteles považuje za vhodné trávení volného času filozofování, čtení veršů, setkávání se s přáteli nebo poslouchání hudby. V žádném ohledu nesmyslel tak, že by volný čas byl prostorem pro lenošení a nudu. Prostřednictvím volného času mohli lidé rozvíjet své schopnosti, nadání a vlohy (Lenderová, Jiránek a Macková, 2009).

Hofbauer (2004) uvádí, že volný čas je vnímán jako místo k vytváření a rozšiřování svých obzorů takovou formou, aniž by se někdo cítil svázán povinnostmi. Jedná se o časový úsek, při němž se jedinec cítí nespoutaný, uvolněný a dosahuje příjemných zážitků a uspokojení. Může se věnovat jen sám sobě. Odpočinek se stává klíčovou záležitostí volného času. Při odpočinku jedinec nabírá nových sil do dalších úkolů, které ho v nejbližší době čekají a se kterými se bude muset vypořádat. Volný čas může být vnímán jako čas plný zábavy, při němž se regeneruje naše duševní síla.

Z publikace od Lenderové, Jiráňka a Mackové (2009) se dozvídáme, že volný čas může být vnímán jako úsek mimopracovní doby, jehož základní myšlenkou je obnovení tělesných a duševních sil. Jedná se o dobu, kdy individuum nevykonává práci pod tlakem závazků vyplívajících ze společenské dělby práce.

Definovat volný čas se snaží mnoho odborníků, například Slepíčková (2005) se ve své publikaci *Sport a volný čas* zabývá otázkou času, který je pro lidstvo nezbytný. Podle času vstáváme, chodíme do školy nebo do zaměstnání, na konci dne přichází i čas jít spát. Člověk své jednání podřizuje času. Část doby, kterou má jedinec pro sebe a může si s ní nakládat, jak uzná za vhodné, se nazývá volný čas, který Slepíčková (2005) rozděluje do tří náhledů. Subjektivní pojetí nám prezentuje svobodu pro věci, které si zvolíme dle vlastní vůle. V latinském slově se tento prvek svobody označuje „*licere*“. Objektivní představou můžeme chápat to, že volný čas je doba, kterou máme v podstatě „*navíc*“. Lidé se mohou věnovat pro ně uspokojujícím činnostem, až když si splní své povinnosti v zaměstnání nebo ve škole. Holistický přístup do sebe zahrnuje všechny aspekty volného času. Pomáhá zjistit, kolik času lidé věnují svým koníčkům, proč a jakým způsobem svůj volný čas tráví.

S přihlédnutím k věku považují za důležité zaměřit pozornost na děti a mládež.

Jak uvádí Fajfer (2009), období dospívání a adolescence se neobejde bez problémů. Dospívající nejsou dětmi, ale stále se ještě nestali dospělými. Začíná převládat touha po nezávislosti, avšak závislost na rodičích dosud trvá. Důsledkem nenaplněných tužeb a zkresleného negativního vnímání světa může docházet k nepříznivým projevům v chování dospívajícího jedince. Může se také vyskytnout problém, jak skloubit povinnosti spojené se sportováním, školou či zaměstnáním. Sport ovlivňuje u mládeže

pohybovou výkonost, a pokud se rozvíjejí silové schopnosti, zlepší se i aerobní výkony a v neposlední řadě pohyby dostávají jasný individuální charakter. Působí pozitivně na psychiku, pomocí níž sportovci rozvíjí kreativní, abstraktní a logické myšlení. Z jedince postupně vzniká osobnost nejen na hřišti, ale i mimo něj. Je schopen komunikovat, přijímat názory z jiných stran, učí se rozhodovat a díky chybám se mu dostává poučení a zlepšuje své konání a jednání. Získává materiální hodnoty, které jsou pro jeho další rozvoj důležité. Dokáže odlišit podstatné věci od méně důležitých. Snaží se prosazovat své názory a dosáhnout společenské nezávislosti. Z hlediska tělesného vývoje se tempo růstu snižuje, dochází ke zvýšenému nárůstu svalové hmoty, zmohtnutí vnitřních orgánů, úplné výkonnosti srdce, plic a svalů a vnitřnímu vývojovému rozrůznění mozku.

Kučera, Dylevský a kolektiv autorů (1999) se shodují s dalšími odborníky na tom, že se musí v období dospívání brát ohled na aktivní odpočinek. To znamená, že je potřeba zatěžovat všechny části těla rovnoměrně.

Sekot (2006b) dále uvádí, že pro mladistvého se starší autorita dostává do pozadí a do popředí vystupují názory vrstevníků. Je tím pádem důležité, v jakém kolektivu se mladiství pohybují. Může se stát, že si v partě kamarádů začnou osvojovat negativní vzorce chování. Podpora pohybu je důležitá i u adolescentů, kteří postupně přechází ze školních lavic do zaměstnání. Tím spíše začínají trávit svůj volný čas pasivně. Sedavé zaměstnání může vést ke vzniku nadváhy a jiných zdravotních problémů, ať tělesných, či duševních. Tomu jak produktivně prožít svůj volný čas, se musí jedinec naučit. Samozřejmě by ho k tomu měli od útlého mládí vést jeho rodiče. Avšak i společnost má nemalý vliv a zdravě fungující společnost by se měla snažit vytvářet prostředí pro smysluplné trávení volného času. Preventivní programy pro děti a mladistvé vytvářejí různé aktivity, které se zaměřují na pestré trávení volného času. Tyto preventivní programy mají zabránit vzniku patologických jevů ve společnosti, případně alespoň snižovat riziko jejich vzniku. Z počátku se může jednat „jen“ o lhaní, drobné krádeže, holdování alkoholu, ale postupem času může zmíněné jednání vyústit až do delikventního či kriminálního chování.

Delinquere lze z latiny přeložit jako „*provinit se*“. Z čehož lze odvodit, že delikvent je člověk proviňující se – *delinques*. Delikventní jednání může být spojováno s právními následky. Tento pojem se používá v případech méně závažného provinění mladistvých, kteří mohou stanout před soudem. Pojmem kriminalita označuje výskyt trestné činnosti doprovázené souhrnem trestných činů spáchaných ve stanoveném čase a na určitém území (Novotný, 2006).

Setkat se také můžeme s označením juvenilní delikvence, což je zvláštní jev vzhledem k celkové nevyspělosti duševního a společenského vývoje dospívajících (Vališová, Kasíková, 2007).

Delikventním chováním se zabývá i Matoušek (2003), který uvádí, že delikvence je jednání, které je vnímáno z různých hledisek. Delikventní jednání mladistvého může být prvopočátek zločinecké kariéry nebo také jen ojedinělou epizodou v životě člověka.

V publikaci Podané a Buriánka (2007) delikvence představuje sociálně nevyhovující jev. Jedinci, o nichž se z hlediska delikvence bavíme, jsou většinou mladiství ve věku čtrnácti až patnácti let. V tomto období se vytváří postoje ke společnosti a k lidem v nejbližším okolí. Projevy proviňujícího se jednání můžeme zaznamenat spíše u chlapců než u děvčat. V tomto období mladý jedinec hledá své vlastní hodnoty, snaží se porozumět světu. Stmeluje se s lidmi, kteří jsou mu chováním i názorově nejbliže a tím pádem se může dostat do kolektivu vrstevníků, jejichž jednání vůči společnosti bude považováno za nežádoucí.

Zatím jsem zde uvedla jen jedno hledisko delikventního chování, které je zaměřené proti společnosti, v němž se mladistvá osoba snaží úmyslně škodit a pak přichází trest určený procesním aparátem (Vojtová, Červenka, 2011).

Na delikvenci lze nahlížet i z psychodynamického hlediska, které popisuje Wilson (2005). Autor rozděluje delikvenci do tří linií. Impulzivní, při níž delikventa ovládají vlastní tužby. V závislosti na tom začne krást, lhát a útočit na druhé jak slovně, tak fyzicky. Tento typ delikvence je označován za obranný mechanismus. Jedinec nebere vůbec žádné ohledy na škody, které napáchá. Jako další typ vymezuje Wilson (2005) explozivní jednání. Vzniká již v kojeneckém věku jako reakce

na nejednoznačné chování matky k dítěti. Osoba, trpící tímto typem delikvence se navenek chová klidně a má své jednání promyšlené. Ovládají ji myšlenky na pomstu, projevují se u ní výbuchy chování, takovýto mladý člověk je navíc senzitivní na možnost odmítnutí a ponížení. Chování doprovázejí krádeže, podvody nebo zastrašování. Jako poslední položku v rozřídění delikventního chování Wilson (2005) uvádí typ kompulzivní, tedy neustále se opakující. Jedná se o chronické konání jak pro samotnou osobu, tak i pro její okolí. Obsahuje impulsivní i explozivní složky. Často se vyskytuje jako reakce na strach ze závislosti či ponížení. Jedinci s tímto problémem jsou bystří a působí sebevědomě, v jistém slova smyslu se často jedná o manipulátory. Jejich hlavním cílem je získat to, co chtějí bez ohlížení se na způsob, jakým vytouženého ideálu dosáhnou. Takové osoby kradou, loupí, v některých případech se i samy trestají.

Většina autorů se shoduje v názoru, že nejdůležitější stavební kámen, utvářející hodnoty mladého jedince, se nachází v rodině. Přičemž finanční situace rodiny o případném delikventním jednání potomka nerozhoduje.

Bohatí rodiče se často snaží potomka chránit tím, že se místo něj o vše postarají, případně se finančně vyrovnají, a myslí si, že tím je kapitola uzavřená, v čemž se ale pletou. Mnohdy se tímto způsobem vychovávaný jedinec snaží skrze delikventní chování pouze upoutat pozornost, získat pochopení a lásku svých bližních. Dalším rizikem je parta kamarádů, jelikož pokud se mladiství ocitne v nežádoucím kolektivu, snaží se udělat vše pro to, aby zapadl mezi členy společenství. Může začít krást, lhát nebo užívat drogy. V této souvislosti bych ráda uvedla dva termíny, tzv. vývojový a chronický pachatel. Vývojový pachatelé se do běžného života navrací po odpykaném trestu, naopak chroničtí se po dovršení osmnácti let stávají recidivisty (Shabu, 2014).

Hlavním měřítkem delikventního chování je trestná činnost. Statistiky vykazují nejčastější trestnou činnost mladistvých v těchto oblastech:

- > *násilí proti jednotlivci či skupině*
- > *opilství a výtržnictví*
- > *neoprávněné užívání motorového vozidla*
- > *rozkrádání, vandalismus*

-> *toxikomanie, prostituce, gamblerství*

-> *trestná činnost páchaná prostřednictvím internetu*

(Sobotková, 2014, str. 49-50).

Na protiprávní jednání páchané mladistvými je zřízeno soudnictví ve věcech mládeže zákon číslo 218/2003 Sb. Mladistvým označuje český zákon toho, kdo dovršil hranici patnácti let a nepřekročil osmnáctý rok svého života. Podle výše uvedeného zákona také platí, že osoba mladší patnácti let není trestně odpovědná. Trestný čin spáchaný mladistvým se nazývá provinění (Jelínek, Melicharová, 2004).

Zákon o soudnictví ve věcech mládeže vznikl jako důsledek měnícího se pohledu společnosti na dětské pachatele. Ve starověku se s dětskými pachateli jednalo jako s dospělými. Postupem času však začalo být dětství vnímáno jako období rozumové nedostatečnosti. Bylo důležité vytvořit mírnější způsob trestání nebo vyloučit trestní odpovědnost. V 19. století byly zdrojem delikventního chování mladistvých nevhodné sociální podmínky rodin, tedy především chudoba nebo nedostatečná péče (Hulmáková, 2013).

Úmluva o právech dítěte (1989) pracuje s pojmem dítě, do kterého je zahrnuta i mládež. Za dítě se považuje osoba mladší osmnácti let, pokud není plnoletosti dosaženo dříve podle podmínek, které uvádí právní řád. Pokud chceme charakterizovat mládež, musíme se zaměřit na určitou oblast, která se tímto pojmem zabývá. Jinou definici získáme z hlediska práva, jinou z hlediska psychologie nebo sociologie (UNICEF Česká republika, 2015).

Velký sociologický slovník z roku 1996 nám sděluje, že mládež se pohybuje mezi vrstvou dětí a vrstvou dospělých. Vytváří si své postoje ve společnosti, má ustálené zájmy a určitou prestiž. Mládež by se ráda osamostatnila, ale její finanční stránka to většinou nedovolí, a proto je často závislá na peněžní podpoře dospělých. V našich podmínkách se o mládeži uvažuje mezi čtrnácti a patnácti lety, kdy končí povinná školní docházka. Toto období dle slovníku trvá do třiceti let, kdy jsou završeny dílčí procesy společenské vyzrálosti (Klener, Petrušek, 1996).

Podle Sekota (2006b) je mládeži věnována velká pozornost, protože ji společnost vnímá jako rizikovou populační skupinu. Příčiny ohrožení můžeme sledovat

ve zdravotní nebo biologické oblasti, největší riziko však zaujímá oblast chování, jednání a sociálních vztahů mladistvého s okolím. Mládež může být popsána jako nepřímo vymezená věková skupina, jejímž společným znakem je *mláďí*. Jde o životní etapu plnou životních změn a událostí. Osoby v této životní fázi nalézají nové role a odpoutávají se od svých starých rolí. Jde o mezivrstvu mezi dětmi a dospělými, v níž se zvyšuje socializační vliv vrstevníků a masových médií.

Přerod z mláďí do dospělosti je dlouhodobý vývoj a zahrnuje v sobě mnoho poznatků získaných z předchozích životních etap. Do tohoto dění patří bezpochyby zapojení se do společenského a politického prostředí, ve kterém nezkušený člověk vyrůstá a osvojuje si základní pravidla demokratické pospolitosti a rozvíjení osobních a politických názorů (EU Youth Report, 2012).

Mezinárodní studie HBSC uvádí, že v rámci České republiky zaujímá přední příčku v konzumaci alkoholu třináctiletá až patnáctiletá mládež. *„Vzrostl počet dětí, které byly opakovaně opilé, u patnáctiletých chlapců na 46 % a u děvčat na 40 %. Zkušenosti s kouřením má více než polovina třináctiletých a tři čtvrtiny patnáctiletých. Třináctileté dívky zaujímají v mezinárodním srovnání v kouření druhé místo.“* (Matoušek, 2014, str. 76).

V závislosti na různých výzkumech týkajících se trávení volného času mládeže jsou vytvářeny preventivní programy pro děti a mladistvé. Ve velkém realizuje preventivní programy v rámci zabránění škodlivých jevů u dětí a mladistvých Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Zaměřuje se na oblast násilí a šikanování, záškoláctví, kriminalitu, delikvenci, vandalismus, ohrožení mravnosti, užívání návykových látek apod. (Pražské centrum primární prevence, 2015).

Prevence vychází z latinského slova *„praevenire“*. V překladu do českého jazyka má slovo prevence význam *„předcházet“*. Z toho vyplývá, že prevence je souhrn kroků, které předcházejí nežádoucím jevům např. nemocím, zločinům, sociálním konfliktům, násilí či delikvenci. Za nejdůležitější nástroj ve výchově se považuje primární prevence. Působí také v právu, kde předchází zločinům a opakovaným trestům. Základní dělení prevence je primární, sekundární a terciární (Velemínský, 2011).

„Prevence obsahuje všechna opatření, která směřují a předcházejí jevům spojené s rizikovým chováním. Prevencí může být jakýkoliv typ výchovné, vzdělávací, zdravotní, sociální či jiné intervence směřující k předcházení výskytu rizikového chování.“ (Národní strategie primární prevence rizikového chování dětí a mládeže, 2013-2018, 2013, str. 8).

Důležitým předpokladem primární prevence v oblasti rizikového chování je činnost zaměřená na děti a mládež prostřednictvím menší skupiny. Primární prevenci lze rozdělit do tří oddílů, mezi něž se řadí: všeobecná primární prevence, která se zaměřuje na běžnou populaci dětí a mládeže a při níž cílová skupina čítá maximálně třicet účastníků. Na osoby, které mají zvýšené riziko vzniku a vývoje rizikového chování, se soustřeďuje selektivní primární prevence. Poslední článek, indikovaná primární prevence, pracuje s osobami, které byly zasaženy projevy rizikového chování. Při práci s těmito jedinci se uplatňuje individuální přístup (Národní strategie primární prevence rizikového chování dětí a mládeže, 2013-2018, 2013).

Rizikové chování je takové chování, v jehož důsledku dochází k prokazatelnému nárůstu zdravotních, sociálních, výchovných a dalších rizik pro jedince i pro společnost (Martanová, 2014).

V publikaci od Marádové (2006) se dočteme, že primární prevence jsou různé aktivity, které se snaží vést a informovat obyvatelstvo o tom, jak předejít rizikům sociálně nežádoucích jevů. Autorka zmiňuje důležitost specifické primární prevence, která se snaží spolupracovat s populací, kterou ohrožují nežádoucí společenské jevy ve větší míře. Nespecifická primární prevence je nezbytnou součástí primární prevence. Jedná se o metody a přístupy, které smysluplně rozvíjí osobnost člověka. Rozvíjejí vlohy, záliby, pohybové a sportovní činnosti. Společnost by měla tyto metody podporovat, jelikož jí se jedná především o její vlastní užitek.

Sekundární prevence se dle Velemínského (2011) snaží zabránit rozvoji již vzniklých nežádoucích jevů nebo nemocí. Zabývá se proto ohroženými skupinami např. mládeží, menšinami nebo sociálně slabými jedinci. Dále popisuje terciární prevenci jako způsob předcházení vážnému či trvalému sociálnímu poškození. Věnuje se osobám, které již úspěšně prošli léčbou, nebo u nich nastalo propuštění z výkonu trestu.

Dále se výše zmíněný autor zabývá prevencí sociálně patologických jevů, přičemž se zamýšlí nad problémem ochrany mladých jedinců před společenskými jevy, které ohrožují jejich zdravý osobní či tělesný vývoj.

Jak uvádí Průcha s Veteškou (2012), klíčové je zařadit prevenci do rodinné výchovy a školního vzdělávání. Za prevenci rizikového chování jsou poté pokládány zdravotní či sociální zásahy, které směřují k předcházení výskytu škodlivého chování.

Význam prevence není pouze v předcházení nežádoucím jevům, ale také ve snaze tato rizika, pokud již nastala, zmírnit nebo odstranit (Budinská, 2013).

Dle Martínka (2009) představuje ideální prevenci rizikového či jiného patologického jednání u dětí a mladistvých rodinné prostředí, založené na harmonii, důvěře a vzájemné komunikaci mezi rodičem a dítětem.

Prevenci dělíme na vertikální a horizontální podle skutečnosti, kdo ji organizuje. Jako první uvedu horizontální úroveň. Do této sekce se řadí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo vnitra Republikový výbor pro prevenci kriminality, Úřad vlády České Republiky – Rada vlády pro koordinaci protidrogové politiky. Tyto orgány vytvářejí řešení úkolů v sekci primární prevence rizikového chování a nejvhodnějším způsobem na něm spolupracují. Poté bych ráda představila vertikální úroveň, která se snaží o harmonizaci určených aktivit na regionální a místní úrovni. Do této oblasti spadá krajský školský koordinátor prevence, metodik prevence v pedagogicko-psychologické poradně, školní metodik prevence, kraje, školy a školská zařízení (Národní strategie primární prevence rizikového chování dětí a mládeže na období 2013 - 2018, 2013).

1.2 Hokejové centrum Pouzar a jeho akcent na prevenci delikvence

Na úvod této kapitoly se budu zabývat ledním hokejem. Ráda bych čtenáře nejprve ve zkratce seznámila s historií tohoto sportu a také s příběhem o tom, jak se dostal až do naší kotliny. Jelikož lední hokej úzce souvisí s HCP, stejně jako i zvučné jméno zakladatele tohoto centra soudím, že zmínka o tomto sportu je v mé práci nezbytná.

Dále popíšu HCP jako celek a poté uvedu, jaké aktivity nabízí občanům. Samozřejmě se budu zabývat také tím, jak nabídka sportovního vyžití v HCP směřuje ke snížení nežádoucích společenských jevů a jak se snaží podpořit každého návštěvníka centra v aktivním trávení volného času díky sportu.

Lední hokej je sport, který v našich podmínkách získal a nadále získává velké množství fanoušků. Již děti na základních školách sbírají kartičky svých oblíbených hokejistů a někteří nadšenci se inspirojí natolik, že chtějí být jako jejich hrdinové s hokejkou.

Lední hokej je hra tvrdá, rychlá, živelná a kolektivní. Hrát profesionálně hokej hráče zavazuje k podávání špičkových výkonů, neustálému trénování a k dosahování stále lepších a lepších výsledků. Profesionální hráči musí samozřejmě být členy sportovního klubu. (Sekot, 2006b).

Já se v této práci zabývám sportem z hlediska přínosu pro mladé jedince v rámci pozitivního a aktivního trávení volného času. Nechci zde tedy popisovat dril, který nastává po rozhodnutí stát se profesionálem. Při hraní ledního hokeje mohou mladí jedinci získat základní morální společenské zásady. Při hře se učí vytrvalosti, soutěživosti, kreativitě i komunikaci se svým týmem. V mysli se jim utváří hodnotový systém, trenér je jejich autoritou a psychologem zároveň. Na trenérovi proto spočívá velmi těžká úloha. Odhadnout každého jedince dle jeho schopností a možností a rozvíjet jeho smysly správným směrem. I já jsem hokejem „*poznámenána*“ a mám na něj vzpomínky již z útlého věku. Jako má první vzpomínka se mi vybavuje, jak naši

hokejisté vyhrávají zlatou olympijskou medaili v Naganu v roce 1998. Tento zápas se rozhodně řadí mezi nezapomenutelné a vítězství českého týmu oslavoval celý národ.

Lednímu hokeji holdují děti již v útlém věku, aniž by je k tomu vedl nějaký záměr, a rybníky v zimě hojně navštěvují party dětí i dospělých, kteří zamrzlou plochu využívají ke hře. Děti nejprve hrají pro radost, poté aby se přiblížily své slavné ikoně a dále aby si zasportovaly. Jak jsem uvedla výše, lední hokej je kolektivní hra. Hrají ho dva a více hráčů tím pádem má dobrý vliv i na upevňování společenských vztahů.

Hokejové utkání trvá šedesát minut čistého času a je rozděleno na tři dvacetiminutové třetiny. Oblíbená hra s pukem se hraje ve více než šedesáti zemích světa. Hráči hokeje musejí ovládat bystré a strategické myšlení a nesmí jim chybět ani síla a odolnost vůči stresu. Předpokladem je samozřejmě i dobrá fyzická zdatnost. Na ledě dokážou ti nejlepší vyvinout rychlost až 60 km/h. Hokejová kluziště tvarově odpovídají obdélníku se zaoblenými rohy a obklopuje je hrazení, nad kterým se nachází plexisklo, které slouží jako ochrana diváků. Led na kluzištích je cca dva centimetry silný a tvoří ho osm až deset tenkých vrstev. Na ledě se vyskytuje šest hráčů z jednoho týmu. Jedním z nich je brankář, který má speciální zesílené chrániče, obličejovou masku a brankářskou hůl. Dalších pět hráčů nastupuje obvykle ve složení pravý a levý obránce a tři hráči útočné řady – střední útočník, pravé a levé křídlo. Hráči kvůli svému bezpečí musí nosit přilby, chrániče zubů, krku, ramenou a loktů, rukavice, vycpané kalhoty s chrániči pánve a chrániče kolenou a holení. Brankaři mají navíc masky kryjící obličej, zesílené chrániče těla a na nohou mají kožené chrániče zvané betony. Dále mají speciální rukavice, vyrážecíku na odrážení puků a lapačku na jejich chytání (Stubbs, 2009).

Týmy jsou sestaveny nejméně z dvaceti hráčů. Hráči se rychle unaví, a proto se střídají zhruba po dvou minutách strávených na ledě (Fourny a kol, 2003, str. 164).

Lední hokej vznikl ve 2. polovině 19. století v Kanadě jako spojení lakrosu a rugby-fotbalu. Zapáleným fanouškem hokeje byl tehdejší guvernér Kanady Lord Stanley of Preston. Jak již jméno může znalcům napovědět, Lord Stanley založil v roce 1893 soutěž o Stanleyův pohár (Štumbauer, 2014, str. 178).

Stanley Cup je nejstarší trofej udělovaná v profesionálním sportu družstev v Severní Americe. O pohár bojují hráči nejlepších klubů NHL (Fourny a kol., 2003).

Prvním Čechem, který získal slavnou hokejovou trofej, se stal roku 1984 Jihočech Jaroslav Pouzar. Pouzar tehdy hrál s věhlasnými hráči, jakými jsou Wayne Gretzky, Mark Messiere nebo Don Jackson (Jenšík, 2011).

Lední hokej do Evropy dorazil začátkem 20. století. V roce 1908 byla založena Mezinárodní federace ledního hokeje. Mezi zakládajícími členy byly i Češi (Gut, Vlk, 1990).

První zmínky o hokeji v Českých Budějovicích se datují do roku 1911, ale do povědomí občanů a hráčů na jihu Čech se začal dostávat „kanadský“ neboli lední hokej až kolem roku 1924. Hráči byli závislí na přírodních podmínkách. Hokej se hrál hlavně na zamrzlých rybnících nebo na zamrzlých řekách. Naštěstí v době před sto lety byly tužší zimy, než máme dnes, a tak byly podmínky pro tuto hru příznivé. V Českých Budějovicích vznikl klub AC stadion, jenž byl předchůdcem Slavoje a Motoru. V roce 1946 se otevřel v Českých Budějovicích třetí zimní stadion s umělým ledem v Československu. Při oslavách 50. výročí hokejového svazu v roce 1956 čítal počet hráčů československého hokeje 40 tisíc dospělých a 30 tisíc registrovaných dorostenců a žáků. V této době vznikla první dorostenecká liga. V šedesátých letech se českobudějovickému hokeji přestalo dařit a roku 1965 se hokejového týmu Slavoj ČB ujal největší místní podnik Motor. Slavoj se tak přejmenoval na TJ Motor České Budějovice. Cesta na výsluní nebyla snadná a trvalo ještě několik let, než se českobudějovickému hokeji podařilo zlepšit. V sedmdesátých letech se začalo hráčům Motoru dařit (Turek, 1990).

V současné době se vyskytují v Českých Budějovicích tři zamrzlé plochy, nejmladší z nich se nachází právě v HCP.

Účel stavby HCP je jednoznačný, šlo o zapojení se v rámci aktivního trávení volného času obyvatel všech věkových kategorií. Dále jde o preventivní aktivity s využitím sportu. Díky pohybu se již malé děti v útlém věku učí základním hodnotám společenského chování jako je umět pozdravit, poprosit nebo se umět omluvit. Centrum nabízí širokou škálu sportovních aktivit a vyškolených profesionálů, kteří dokáží účelně

a za každé situace pomoci a poradit například i v oblasti správného stravování. V HCP se klade důraz na rozvoj mladého jedince po stránce fyzické, psychické, sociální i zdravotní prostřednictvím kolektivního sportu. Děti se v centru učí nenásilnou formou, pomocí sportovních her komunikovat, pracovat v týmu či být sebejisté. Díky hře dokáží poznat, kde jsou jejich hranice, umějí říci „NE“ a naučí se i schopnosti okamžitě se rozhodovat (Hokejové centrum Pouzar, 2015).

Při pravidelném tréninku si dětský organismus zvyká na fyzickou zátěž a dítě se později tak rychle neunaví. Radost z pravidelného pohybu dodává jedinci energii, pocit dobré nálady a také se díky pohybu naučí v budoucnu lépe zvládat životní nezdary, deprese či neúspěchy. Díky sportu si dítě většinou najde kamarády, kteří mají stejné zájmy. Dojde k zaplnění jejich volného času a nemají potřebu vykonávat činnosti, které jsou společensky nepřijatelné (Galloway, 2007).

Slavnostní otevření Hokejového centra Pouzar v Českých Budějovicích proběhlo 23. ledna 2013 u příležitosti jednašedesátých narozenin Jaroslava Pouzara. Hokejovou kariéru začal Jaroslav Pouzar v sedmdesátých letech minulého století, kdy hrál v kolektivu juniorů ČSSR, díky kterému se mohl účastnit hokejových utkání v zahraničí. Působil v reprezentaci Československa na pozici hokejového útočníka a dvakrát se stal mistrem světa (Turek, 1990).

V reprezentaci odehrál Jaroslav Pouzar 189 utkání a dal 73 branek. Tento českobudějovický rodák získal se svým týmem třikrát Stanley Cup. Roku 2009 byl uveden do síně slávy českého hokeje (Hokejové centrum Pouzar, 2015).

Za zmínku jistě stojí, že Jaroslav Pouzar se ke hraní ledního hokeje dostal úplnou náhodou. V jedenácti letech se chtěl Jaroslav Pouzar přihlásit do střeleckého kroužku, ale vedoucí kroužku na první hodinu nedorazil. Při cestě domů potkal svého kamaráda, jehož kroky směřovali na nábor v ledním hokeji a tím začala hokejová kariéra Jaroslava Pouzara. Jak se říká, člověk miní, osud mění. V tomto případě to byla vítaná změna, jak pro Jaroslava Pouzara pak i pro český hokejový národ (Slavík, Rejžek, Novák, 2015).

V HCP se nachází hokejová hala, sportovní prodejna, restaurace, sportovní hala, ubytování, brusírna bruslí a v současné době se pracuje na zřízení wellness. Působí zde kluby HC Českobudějovičtí Lvi, Florbalový klub FBC United, hokejové kluby mezi

kteřé se řadí například HASIČI ČB, VĚZEŇSKÁ SLUŽBA ČB nebo HC BAJER. Na závěr bych zmínila i klub HC Dračice ČB, který je tvořen ženami různých věkových kategorií. V prostorách HCP se vytváří prostor pro hokejová soustředění pro týmy z kontinentální hokejové ligy, extraligové týmy i pro hokejovou reprezentaci České republiky. Budova HCP byla vystavěna v moderním stylu, na své si zde přijdou jak pasivní fanoušci sportu a ledního hokeje, tak i zapálení sportovci. Lidé, kteří si chtějí protáhnout svá těla, mohou využít ledovou plochu nejen v zimě, ale i v létě, kdy nemůžeme bruslit na přírodních zamrzlých plochách. Dále mohou využít sportovní halu, která nabízí možnost hrát širokou škálu sportovních disciplín, ať je to volejbal, florbal, basketball nebo fotbal. Pokud by nás lákalo jít se podívat na hokej v přímém přenosu, není nic snazšího než si zajít do restaurace, která je zřízená v HCP a nalezneme ji v prvním patře. Zde můžeme sledovat děti trénující na ledě, jak se učí novým dovednostem ledního hokeje. Pro hráče jsou v centru zbudovány moderní šatny a restaurace jim slouží k doplnění energie. Při vzniku centra se myslelo i na ekologické využití provozu a úsporu spotřeby energií. Stavba je bezbariérová. HCP se snaží vyjít vstříc rodinám s dětmi, které pocházejí ze sociálně slabších poměrů například snížením ročních poplatků. V centru je možnost požádat si o zapůjčení výstroje zdarma, která k nám do České republiky a následně na jih Čech putuje až z daleké Kanady. Pořádají se zde intenzivní kurzy hokeje Pouzar Hockey Academy. Centrum spolupracuje se základní školou Máj II, je v něm pro zdejší žáky organizována výuka bruslení v rámci tělesné výchovy a někteří žáci patří i mezi členy HC Českobudějovičtí Lvi. HCP uskutečňuje dobročinné akce ve spolupráci s ARPIDOU nebo ve prospěch sdružení Ovečka, které pomáhá rodinám s dětmi postiženými Downovým syndromem. Spolupráce HCP s jinými organizacemi, dětmi, mládeží nebo rodinami je postavena především na vzájemné spolupráci a komunikaci (Hokejové centrum Pouzar, 2015).

Ledová plocha v HCP o rozměrech 58 x 28 m je obehnána po obvodu mantinely a plexiskly, která jsou vysoce bezpečná a funkční. V brzké době se zde návštěvníci HCP dočkají i ubytovacího zařízení, v němž se bude nacházet šestnáct dvoulůžkových pokojů s moderním vybavením a individuálním sociálním zařízením. Bude zde také zbudován pokoj pro osoby se zdravotním postižením. Za zmínku zajisté stojí i zdejší obchůdek,

který je zaměřen nejen na hokejovou výzbroj, ale také na jiná sportovní odvětví, jímž jsou fotbal, volejbal nebo hokejbal. Z produktů v obchodě prodávaných si vyberou všechny věkové kategorie aktivních i amatérských sportovních nadšenců. Jak jsem zmínila již výše, k centru patří také sportovní hala o rozměrech 26 x 14,5 metru, která je přístupná široké veřejnosti. Pravidelným klientům a školám se zde nabízí sleva při používání téměř nové tělocvičny. Přes obecně známé sporty jako je badminton, nohejbal i házená je tělocvična přizpůsobená i pro účely bojových sportů, z těch v poslední době nejvíce propagovaných bych uvedla kraw maga, taekwondo, ale i klasické karate. V hale se dále pořádají skupinová cardio cvičení, stále oblíbený aerobic, bosu, taneční zumba nebo jumping (Hokejové centrum Pouzar, 2015).

HCP nabízí skutečně veliké množství sportovních aktivit, ze kterých si vybere vskutku každý pohybově nadšený jedinec. V příloze č. 1 přikládám fotodokumentaci Hokejového centra Pouzar.

1. 3 Příklady dobré praxe

Jak jsem již popsala výše HCP poskytuje spoustu programů a aktivit, jenž jsou zaměřeny na děti od čtyř let i na dospělé jedince a všechny věkové kategorie mezi tím. Ráda bych v této kapitole stručně představila současné programy HCP, které jsou, jak jsem měla možnost osobně poznat, veřejností velmi příznivě přijímány.

Jako první bych uvedla velmi zajímavý projekt, který vznikl na základě pozitivního vztahu ke sportu, respektive k lednímu hokeji. Konkrétně mám na mysli **Rybníkářskou Hokejovou Ligu** (dále jen RHL), která spojila dohromady mnoho osob na Českobudějovicku a okolí. Název vznikl jako inspirace velkého množství rybníků, které se na jihu Čech vyskytují. RHL v současné době představuje největší amatérskou hokejovou ligu, která čítá sedmnáct hokejových týmů, v nichž hraje přes pět set hráčů. Účelem ligy je sjednocení amatérsky hrajících hokejistů převážně z jižních Čech. Velký důraz se klade na slušné sportovní chování a podporu hráčů, kteří s hraním ledního hokeje začínají od nuly. HCP pronajímá ledovou plochu i v letním období, kdy mnoho jiných hokejových stadionů svou ledovou plochu rozpouští z důvodu údržby. Případní zájemci si však musí ledovou plochu předem pronajmout. Členové RHL dostávají za každý hrací měsíc řadu zajímavých cen a ocenění, kterými mohou být například poukazy do Hokejové školy HCP, poukazy do fitness centra Pouzar nebo pronájem tělocvičny v HCP. Ráda bych zde uvedla výpověď mladého hráče ledního hokeje, který je jeden z členů RHL *„Hokej je podle mého názoru nejlepší hra na světě. Již od malička hraji na zamrzlém rybníku, a když je možnost tento sport ještě více atraktivnit formou amatérské soutěže, neváhal jsem tuto možnost ihned využít.“* (Hronek, 2015). RHL, pomáhá spoustě lidí a stmeluje dlouholeté hráče ledního hokeje s amatéry, přičemž si vzájemně pomáhají a dávají si rady ohledně sportovních aktivit. Tento projekt je velmi příznivý a podporuje hlavně ty, kteří si chtějí zahrát a zasportovat jen tak pro radost. A jelikož je jim to umožněno a mají kde hrát, nemusí tak trávit svůj

volný čas pasivně u televize nebo vymýšlet různé společensky nepřijatelné aktivity (Rybníkářská hokejová liga, 2014).

HC Českobudějovičtí lvi je nově založený klub, který se participuje v soutěžích Českého svazu ledního hokeje. Klub byl založen v roce 2010 a klubové barvy představují paletu oranžové, žluté, modré a bílé. V klubu působí 70 mladých hokejistů a jeho hlavním cílem je vychovávat mládež po stránce sportovní a morální. Hodnoty klubu se orientují na řešení otázek pro dnešní společnost velmi aktuálních, například boj proti drogám a jiným sociálně patologickým jevům. Hokejový klub spolupracuje se Základní školou Máj II., která žákům vychází vstříc úpravou rozvrhu, aby v rámci tělesné výchovy mohli navštěvovat lední plochu v HCP (HC Českobudějovičtí lvi, 2015a).

Pod záštitou hokejového klubu Českobudějovičtí lvi vznikl program **Kot'ata**, který je zaměřen na děti ve věku od 4 – 7 let, kteří nejsou členy hokejového klubu. Jde o hokejovou „*předpřípravku*“, v níž si děti již ve čtyřech letech mohou zkusit, jaké to je stát na ledě. Pro děti centrum připravilo program na ledové ploše i ve sportovní hale, kde si mohou vyzkoušet, co taková výuka na ledě obnáší. Pokud jsou děti nadšené, mohou pak dále chodit v rámci klubu na lekce do HCP po celou sezonu. Děti se ujmou kvalifikovaní trenéři a nenásilnou formou podporují jejich první krůčky na ledě a pohybové aktivity v tělocvičně (HC Českobudějovičtí lvi, 2015b).

Školička bruslení je zaměřena pro děti od 4 – 10 let. Hlavním záměrem je, aby děti měly možnost seznámit se s lední plochou, již v útlém věku. O tuto aktivitu jeví děti veliký zájem, termíny výuky na ledě musely být dokonce rozděleny do dvou dnů. Kurzy probíhají od října do dubna dalšího roku dvakrát týdně a trvají jednu hodinu. Děti se učí základy bruslení, ale i například jak vstát, když upadnou. Rovnováhu děti udržují pomocí kuželů, kterých se drží. Naučí se zde nejen základům bruslení, ale také získají informace o výstroji, kterou musí mít oblečenou pro vstup na led (Hokejové centrum Pouzar, 2015a).

„*Radost z pohybu a ze hry nedělá rozdílů mezi námi!*“ Takto zní motto pro projekt **Sport bez bariér**. Hokejové centrum navázalo spolupráci s organizacemi zdravotně postižených osob. Jde o partnerství mezi HCP a obecně prospěšnou společností Ovečka,

kteřá pomáhá rodinám dětí s Downovým syndromem. Spolupřáci navázala i ARPIDA o. s., centrum pro rehabilitaci osob se zdravotním postižením a v neposlední řadě i Domov Libnič a Centrum sociálních služeb Empatie. Hlavním stěžejním bodem této spolupřáce je pomoci osobám se zdravotním postižením a podpořit je. Zde můžeme vidět, že radost ze sportu může mít opravdu každý. Já osobně v dnešní společnosti spatřuji problém v tom, že se neustále o problémech hovoří, ale s jejich řešením přijde už málokdo. Mluvení o integraci osob do společnosti se může jevit důležité, ale možná důležitější je, aby projevily snahu jak rodiny, které mají dítě s postižením, tak společnost. O HCP si dovoluji říci, že doopravdy koná a snaží se umožnit vstup na lední plochu zcela všem. Zmíněným organizacím jsou poskytovány cenové výhody pronájmu ledové plochy. Ke každé zdravotně postižené osobě individuálně přistupuje vyškolený trenér, který se svému svěřenci maximálně věnuje a učí ho základům bruslení. Prostřednictvím této spolupřáce se mohou osoby se zdravotním znevýhodněním samostatně rozvíjet, jak po stránce zdravotní, fyzické, psychické i sociální (Hokejové centrum Pouzar, 2015b).

Pouzar Hockey Academy vznikla za účelem prohloubení dovedností mladých hokejistů. Výuka je rozšířena o poznatky z ruské, kanadské či evropské hokejové školy (Pouzar Hockey Academy, 2015a). V individuálním hokejovém tréninku může mládež po hodině strávené na ledě rozvíjet své hokejové dovednosti. Trenéři dbají na to, aby nebyl zatěžován organismus mladého jedince, a proto jsou aktivní činnosti nadějného hráče rovnoměrně rozloženy (Pouzar Hockey Academy, 2015b). V rámci školy jsou pořádány jednodenní nebo týdenní kempy, kde dochází k rozvoji osobnosti mladého hráče. Do týdenního kempu, v němž platí jednoznačně stanovená pravidla, se sjíždějí děti z celého jihočeského kraje. Cvičí jak na ledě, tak na suchu, kde hrají fotbal nebo florbal. Děti musí dodržovat budíček, večerku polední klid, musejí dodržovat pořádek a být ukáznění (Hokejový kemp, 2014).

Hokejová škola je určena pro každého, koho baví hokej. Může se sem přihlásit i člověk, který nikdy nestál na bruslích. Působí zde nejčastěji hráči RHL. Lekce se zaměřují na hráče starší osmnácti let, kteří se učí základní techniky bruslení, vedení

kotouče, střelbu na branku a jiné dovednosti potřebné v rámci ledního hokeje (Jihočeská televize, 2015).

Veřejné bruslení je určeno pro širokou veřejnost a kapacita ledové plochy činí 130 míst. Návštěvníci musí dodržovat stanovený řád a na led vstupovat pouze s platnou vstupenkou (Hokejové centrum Pouzar, 2015c).

Tělesná výchova na ledě se zaměřuje na žáky Základní školy Máj II., Základní školy Nerudova, Základní školy Dukelská a dále se jí mohou zúčastnit i studenti Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Studenti v rámci tělesné výchovy mohou navštěvovat hodiny bruslení na ledě (Hokejové centrum Pouzar, 2015d).

Letní hokejová příprava je pro hráče hokeje velmi důležitá, z důvodu udržení kondice pro nadcházející sezonu v ledním hokeji. Tréninky se provádějí jak na ledě, tak mimo něj (Hokejové centrum Pouzar, 2015e).

Na jaře tohoto roku se HCP zúčastnilo projektu **Player Development League** 2015. Soutěže se mohly zúčastnit děti ve věku deseti až jedenácti let z celé České republiky. Tato soutěž se snaží imitovat a přiblížit podmínky a prostředí profesionálního hokeje. Základní myšlenkou je motivovat hráče k nejlepším výsledkům při hře, ke vzájemné spolupráci v týmu a také jde o vytvoření prostředí, které bude dětem přinášet radost ze hry (Hokejové centrum Pouzar, 2015f).

2. CÍL PRÁCE A VÝZKUMNÉ OTÁZKY

Cílem této bakalářské práce je představit Hokejové centrum Pouzar v celé šíři jeho sportovních aktivit a zároveň zjistit, jakou funkci má v prevenci delikvence mládeže v Českých Budějovicích, které problémy zmíněné úsilí aktuálně doprovázejí a jaké řešení navrhuji zainteresovaní odborníci.

Pro splnění stanoveného cíle jsem definovala níže uvedené výzkumné otázky:

Výzkumná otázka č. I:

Jaký přínos pro prevenci delikvence spatřují v HCP zainteresovaní odborníci?

Výzkumná otázka č. II:

Které problémy doprovázejí aktivity HCP v oblasti prevence delikvence?

Výzkumná otázka č. III:

Jaká řešení aktuálních problémů zainteresovaní odborníci navrhuji?

3. METODIKA

Po důkladné úvaze jsem si pro svoji práci zvolila kvalitativní výzkum, jehož podstatou je do hloubky prozkoumat široce definovaný jev a získat o dané problematice co nejvíce informací. Poté, co výzkumník získá dostatečné množství dat, začíná prozkoumání pravidelností, které se v datech vyskytují, utváření předběžných závěrů a hledání další opory v datech pro tyto závěry (Švaříček a kol., 2007).

„Kvalitativní přístup je proces zkoumání jevů a problémů v autentickém prostředí s cílem získat jednotný obraz těchto jevů založený na hlubokých datech a specifickém vztahu mezi badatelem a účastníkem výzkumu.“ (Švaříček a kol., 2007).

Badatel shání různé informace, které přispívají k osvětlení výzkumných otázek, a následně pomocí získaných dat dochází k různým závěrům. Výzkumník se setkává a seznamuje se s novými lidmi a prostředím, ve kterém jedinci žijí nebo pracují. Data získaná v kvalitativním výzkumu mohou být součástí rozhovorů, fotografií, videozáznamů, deníků či úředních dokumentů (Hendl, 2008).

Pro sběr dat jsem využila metodu strukturovaného rozhovoru s otevřenými otázkami, které jsem si předem připravila. Principem zvoleného rozhovoru je získat výpovědi účastníků v jejich přirozené podobě. Tato metoda stojí na hranici mezi dotazníkovými metodami a rozhovorem, který má pevně daná pravidla, která jsou však pro výzkumníka závazná a neumožňují mu příliš velké změny či úpravy (Miovský, 2006).

Hendl (2008) uvádí, že strukturovaný rozhovor se využívá, když potřebujeme zúžit variaci otázek kladených dotazovanému. Redukuje se tak skutečnost, že se získané informace prostřednictvím rozhovorů budou výrazně strukturně lišit. Při používání této metody se minimalizuje efekt výzkumníka na kvalitu rozhovoru. Získané informace se snadněji analyzují, jelikož se jednotlivé okruhy otázek v přepisu rozhovoru snadněji lokalizují.

Na základě provedení kvalitativního výzkumu jsem svým komunikačním partnerům položila celkem dvanáct otázek, které mi pomohly získat odpovědi na výše stanovené výzkumné otázky.

První pětice dotazovaných respondentů, jichž se výzkum týká, pochází přímo z prostředí HCP. Jedná se o dva odborné pracovníky, jejichž odpovědi pokrývaly spíše teoretickou část fungování HCP. Následující spolupráce se třemi trenéry mi pomohla blíže poznat chod HCP v oblasti běžné každodenní činnosti a vzájemné spolupráce s mladými sportovci. Návod pro vedení rozhovoru pro tuto skupinu respondentů a následných výpovědí je vložen v příloze č. 2, 3, 4, 5, 6.

Další pětice komunikačních partnerů pochází z institucí, jejichž činnost je zaměřena na rozvoj dětí od útlého věku ať již prostřednictvím preventivních aktivit, tak i v oblasti podpory aktivního trávení volného času. Opomenuta nezůstává ani sféra sociálně právní. Přílohy č. 7, 8, 9, 10 a 11 obsahují otázky a následné výpovědi směřované k této pětici respondentů.

Prvotní kontakt s respondenty probíhal prostřednictvím telefonátu nebo internetové pošty. Přímé rozhovory poté probíhaly na pracovištích respondentů v období měsíce května a června roku 2015. Řídila jsem se základními principy, jako jsou zachování anonymity nebo získání souhlasu k rozhovoru od účastníků výzkumu. Jednotlivé rozhovory byly prováděny samostatně, prostřednictvím předem připravených otázek, které jsou součástí příloh.

4. VÝSLEDKY

Výzkumnou část jsem rozdělila do tří částí, z nichž každá má specifikum toho, že podává odpověď na výzkumnou otázku.

V první části výzkumu se zabývám otázkami, v čem odborníci spatřují efektivitu práce s mládeží prostřednictvím sportu v HCP. Zda je sport dostatečnou preventivní aktivitou při práci s dětmi a mládeží a dále jestli se respondenti podílí v rámci prevence delikvence mládeže na vytváření programů v HCP.

Druhá část výzkumu je zaměřena na otázky typu, jaké problémy v současné době musí HCP řešit a s jakými nepříjemnostmi se mohou potýkat při realizaci preventivních programů.

Třetí část směřuje k možnému řešení současných problémů, které mohou doprovázet aktivity preventivních programů.

Na úvod jsem vytvořila pro lepší přehled a představu tabulku č. 1, která obsahuje seznam respondentů, se kterými jsem vedla rozhovory.

Tabulka č. 1: Seznam respondentů

Respondent A	Odborný zaměstnanec HCP
Respondent B	Odborný zaměstnanec HCP
Respondent C	Trenér
Respondent D	Trenér
Respondent E	Trenér
Respondent F	Policista
Respondent G	Policista
Respondent H	Sociální pracovník
Respondent I	Metodik prevence
Respondent J	Odborný zaměstnanec ZŠ

Zdroj: Vlastní výzkum

Tabulka č. 2: Podílíte se na tvorbě sportovních aktivit zaměřených na mládež v HCP?

Respondent	Odpověď	Četnost
Odborný zaměstnanec HCP	Ano	2
Trenér	Ano	3
Policista	Ano	2
Sociální pracovník	Ne	1
Metodik prevence	Ne	1
Odborný zaměstnanec ZŠ	Ano	1

Zdroj: *Vlastní výzkum*

Otázka měla za cíl zjistit, zda respondenti spolupracují s HCP nebo zda se podílejí na aktivitách, které centrum pořádá. Z deseti dotázaných osm respondentů odpovědělo, že se na aktivitách, zaměřených na prevenci mládeže v HCP, podílejí.

Respondent E uvádí: *„Já si myslím, že v rámci možností se na tom určitě podílejí všichni trenéři, není to jenom o jednotlivcích ale je to o komunikaci mezi trenéry v daných věkových kategoriích a samozřejmě hlavní trenér se vždycky podílí u toho svého ročníku na některých aktivitách a pak to konzultujeme se všemi trenéry a s vedením klubu.“*

Respondent F se podílí na aktivitách prostřednictvím pořádání hokejových turnajů v rámci složek Integrovaného záchranného systému, které jsou otevřené i pro veřejnost a které mohou motivovat děti k aktivnímu trávení volného času. Dále ve spolupráci s HCP vytváří den pro děti a mladistvé, na němž jsou pro děti připraveny různé hry a soutěže, prostřednictvím kterých mohou získat spoustu nových znalostí v oblasti preventivních programů.

Pouze dvě odpovědi byly záporné.

Respondent I uvádí: *„Nepodílím se na tvorbě sportovních aktivit, ani na jiné spolupráci s HCP.“* Dále rozvíjí svou odpověď způsobem, který lze vyložit jako možnost spolupráce do budoucna *„Za současného pojetí primární prevence ve školách*

by mohla určitá metodická a koordinační spolupráce nastat v případě, že by se HCP stalo poskytovatelem preventivních aktivit školám (např. v rámci zdravého životního stylu).“

Respondent H se také nepodílí na tvorbě sportovních aktivit zaměřených na mládež a dále uvedl, že neměl ponětí, že HCP pořádá aktivity v rámci rozvoje mládeže ani, že podporuje sociálně slabší prostřednictvím zapůjčení hokejové výbroje nebo snížením ročních poplatků.

Tabulka č. 3: Jaký přínos má HCP v oblasti prevence delikvence?

Respondent	Odpověď	Četnost
Odborný zaměstnanec HCP	Vyplnění volného času	1
	Disciplína	1
Trenér	Vyplnění volného času	1
	Podpora	1
	Disciplína	1
Policista	Vyplnění volného času	2
Sociální pracovník	Přimět děti sportovat	1
Metodik prevence	Nabídka sportovních aktivit	1
Odborný zaměstnanec ZŠ	Nabídka sportovních aktivit	1

Zdroj: Vlastní výzkum

Tabulka č. 3 je zaměřena na to, jaký užitek v prevenci delikvence mládeže přináší HCP.

Čtyři z dotázaných respondentů se shodují na tom, že prostřednictvím sportovních aktivit, které HCP vytváří, mohou děti a mládež vyplnit svůj volný čas pohybem, což je odrazuje od páchaní delikventní činnosti.

Respondent B přímo uvádí: „Jde o vyplnění času, vyplnit čas aktivitou, kdy se děti fyzicky vybijou a dále již nemají sílu zlobit a ani to nevyhledávají. Vyvívá se charakterově.“

Respondent E vidí přínos v tom, že se mládež naučí disciplíně, má povinnosti a koníčky zároveň „*Není to jen o tom, že by si někdo řekl, dneska se mi tam nechce, já tam nepůjdu. Tady ví, že ten a ten den mají trénink a musí dorazit. Je to přínos pro ty děti do budoucna do života.* Dále vidí respondent E přínos v aktivitě, „*Široká aktivita, není to jenom o tom, že chodí jen na led hrát hokej. Je to o tom, že jdou na ten zimák s tím, že se vyblbnou. Snažíme se rozvíjet psychickou a fyzickou stránku osobnosti.*“

Respondent F vidí jednoznačné plus v nabídce trávení volného času. Přitom dodává: „*Je to podle mého velký plus, protože největší problémový jedinci z řad mládeže jsou lidi, kteří v životě nikdy nic pořádně nedělali. Žádný sport, koníček nebo kroužek nic. Potom, když si zvyknete na ten sport na nějaká ta pravidla tak je to veliký přínos do budoucna.*“

Respondent G dále doplňuje: „*Dle mého názoru je to výborná prevence pro to, aby mládež měla koníčky a tím pádem, aby neměli čas na jiné aktivity, které by prováděli za zády rodičů. Vyplnění volného času pro děti.*“

Na základě získaných odpovědí jsem zjistila, že největší přínos HCP pro prevenci delikvence mládeže tkví v tvorbě sportovních aktivit, díky kterým se děti a mládež učí zodpovědnosti a dochází k vývoji osobnosti dítěte jak po stránce fyzické a psychické, tak i zdravotní. Jak míní respondent H: „*...přitáhnou děti ke sportu a tím pádem alespoň trochu zamezí obezitě, asociálnímu chování a naučí je co je to fair-play.*“ V dnešní době technologií děti tráví stále více času u počítačů, mobilů nebo televize. To způsobuje, že děti již v útlém věku mohou trpět nadváhou, ta může následně vyústit až k obezitě, která s sebou přináší řadu zdravotních problémů.

Dále se HCP snaží vyjít vstříc i sociálně slabším rodinám, v tomto případě se vyjadřuje respondent I, jenž přínos v rámci prevence vidí v nabídce, kterou HCP nabízí, jak pro malé děti, tak i pro mládež. „*Pokud určitými formami finančních úlev, nebo výpůjčky sportovní výstroje HCP pomáhá dětem a mladistvým ze sociálně znevýhodněných rodin, které by se jinak takovým sportům věnovat nemohli, pak jde určitě o záslužnou činnost.*“

Respondent J, který vidí největší přínos HCP v oblasti prevence mládeže v široké nabídce sportovních aktivit, jakými je například bruslení v rámci tělesné výchovy, shledává užitek i v hokejovém klubu Českobudějovičtí lvi, mezi jehož členy někteří jeho žáci patří.

Tabulka č. 4: Je sport dostatečná preventivní aktivita?

Respondent	Odpověď	Četnost
Odborný zaměstnanec HCP	Ne	2
Trenér	Ano	1
	Ne	2
Policista	Ne	2
Sociální pracovník	Ne	1
Metodik prevence	Ne	1
Odborný zaměstnanec ZŠ	Ano	1

Zdroj: *Vlastní výzkum*

Dále mě zajímalo, zda lze sport považovat za dostatečnou preventivní aktivitu nebo je důležité s mládeží pracovat i po jiné stránce než sportovní. Odpovědi na mou otázku uvádím v tabulce číslo 4.

Osm respondentů se shodlo na tom, že sport shledávají za základní preventivní aktivitu, ale největší prevence spočívá v rodinném zázemí a aktivní spolupráci s mládeží, aby poznala, co je společensky škodlivé a jaké následky mohou mít její činy. Dva respondenti z deseti však považují sport v oblasti prevence za dostačující.

„Určitě je sport jednou z prevencí, ale nestačí jen to. Především by to mělo být výchovou v rodině. Neříkám, že i ve školství se na tom pedagogický sbor nemá podílet, ale pokud nejsou základy už od malička z rodiny, tak je to velice těžké.“, uvádí respondent H, na nějž navazuje výpověď respondenta C, který spatřuje základ také v rodině, *„První jsou určitě rodiče. Dále trenéři učí děti slušnému chování. Sport je*

k tomu vede, ale hlavně rodiče by měli své děti vést k zvládnání základních životních hodnot.“

Respondent J považuje sport za dostačující preventivní aktivitu, protože prostřednictvím sportu se rozvíjí charakterové vlastnosti jedince.

Sport jako jednu ze základních preventivních aktivit uvedl i komunikační partner F *„Preventivní aktivita je to základní, protože když je dítě utahaný pak nemá čas dělat lumpárny, ale není to jediná věc. To dítě musí mít podporu rodičů. Jsou případy, kdy dítě je úžasný sportovec, ale rodiče ho nepodporí...největší zlom poté nastává v pubertě, kdy to dítě je velice výkonné ve sportu, ale je potřeba aby rodiče přišli a řekli, budeme tě podporovat a pomáhat ti. Dítě potřebuje motivaci...“*

Respondent D mluví ze své vlastní zkušenosti a sport se mu zdá být dostačující preventivní aktivitou *„Celkově sport je určitě dobrý přínos do života a já ze své zkušenosti, když se kouknu do svého mládí, tak jsem ze sedmi dnů strávil šest dnů na zimním stadionu a určitým způsobem jsem se naučil morálce a navykl jsem si na disciplínu. Mohu říct, že mi to přináší samé plusy do života.“*

Tabulka č. 5: Jaké problémy se mohou vyskytovat v rámci prevence delikvence mládeže v HCP?

Respondent	Odpověď	Četnost
Odborný zaměstnanec HCP	Organizace	1
	Finance	2
Trenér	Organizace	2
	Výchova	1
Policista	Zodpovědnost	1
	Finance	1
Sociální pracovník	Malý zájem o sport	1
Metodik prevence	Kvalita vzájemných vztahů	1
Odborný zaměstnanec ZŠ	Žádné	1

Zdroj: *Vlastní výzkum*

Tabulka číslo 5 je zaměřena na problémy doprovázející aktivity HCP v oblasti prevence delikvence. Nejčastějšími problémy, které respondenti uvádějí, jsou finance (respondent A, B, G) a koordinace časového harmonogramu sportovních aktivit (respondent A, C, D). Žádné problémy neshledává pouze jeden respondent.

Respondent A se vyjadřuje k stávajícím problémům takto: *„Problémy, co se týče mládeže tak žádné nemáme. Starosti máme, ale ty řešíme postupně, jsme mladý centrum. Je důležité udržovat stadion, aby byl využíván. Zatím to funguje dobře, ale je s tím spousta práce, zkorigovat časy, kdy kdo bude na ledové ploše. Vše je postavené na ekonomice, aby vše šlo jak má a musíme prodávat led. Zásadní je, vyplnit tu ledovou plochu. Dopoledne je velká práce vyplnit hokejový stadion. Odpoledne už je to dobré. Zájem lidí je obrovský, ale bohužel ta kapacita je malá.“*

Problém ve finančních prostředcích vidí komunikační partner B: *„Finance. Jednoznačně. Sport není samo financovatelný. Musí se do něho přispívat peníze z veřejných rozpočtů. Myslíme si, že státní a krajská politika není v tomto dostatečně prozíravá, aby podporovala tyto aktivity.“*

Respondent G, uvádí stejně jako respondent B, že je potřeba, aby finanční podpora vycházela ze státu či kraje, a dále uvádí: *„Myslím si, že ten hokej je malinko o financích a je důležité sehnat pro ty jedince dost peněz na to, aby i ti sociálně slabší vrstvy na ten hokej moli toho človíčka dát. Abyste ho tam mohli dát, to znamená, pořídit výstroj, která se pohybuje v řádu deseti tisíc korun. Aby to dítě mohlo chodit na tréninky, trénovat, hrát zápas, dojíždění na zápasy, rodiče a tak dále. Je to finančně pro spousta rodin nákladný.“*

Respondent D se zaměřuje na problém v oblasti špatného prospěchu mladého sportovce, kdy se při spolupráci s rodiči řeší, z jakého důvodu má dítě špatné známky. Dále uvádí, že mohou nastat obtíže v rámci organizace: *„S programy se vyskytují problémy, protože máme manšaft okolo dvaceti hráčů a všichni nechodí do stejné školy, jak bychom si představovali. Snažíme se vše zorganizovat tak, aby to bylo pro všechny přínosný a aby to všichni mohli stíhat, ale vždy se každému zavděčit bohužel nejde. Vždy se najde někdo, kdo v daném termínu nestíhá.“*

Respondent E uvádí, že žádné závažné problémy v současné době nemusí v této oblasti řešit. Může se stát, že někteří svěřenci nemají základy slušného chování, ale to vychází z rodinného zázemí, které na dítě působí, „*Rodiče si neuvědomují, že mi je nevychovávané pouze jako sportovce, ale i jako osobnosti do budoucího života. Když je podceněna výchova z domova je to znát.*“

Podle respondenta H může nastat problém v malém zájmu dětí zapojit se do sportovních aktivit a tím trávit aktivně svůj volný čas. Proto je důležité děti a mládež dostatečně zaujmout a motivovat.

Zajímavá myšlenka vzešla od respondenta I, který vidí možné problémy v oblasti vzájemných vztahů, „*V týmových sportech by se minimálně měli trenéři zabývat kvalitou vzájemných vztahů i v rámci předcházení vzniku šikany. Pokud odhalí chování vykazující znaky šikany, tak tuto skutečnost okamžitě řešit nebo se obrátit na odborníky, kteří jim pomohou vztahy harmonizovat. A rozhodně by se neměli bát k řešení takovéto závažné situace obětovat i několik tréninků a seznámit se situací i se způsobem řešení rodiče. Je důležité, aby dětem došlo, že právě jejich chování bylo na úkor sportu, který dělají rády, a na úkor tréninků. Nejen trenér, ale i celá organizace se musí jednoznačně proti takovému chování vymezit jako proti něčemu nepřipustnému a nepřijatelnému a tím tak do sportu navracet férovost a úctu ke spoluhráčům i k soupeřům.*“

Respondent J nepocítuje žádné problémy, a dodává, že jsou se vzájemnou spoluprací s hokejovým centrem plně spokojeni.

Tabulka č. 6: Jaká mohou být možná řešení problémů?

Respondent	Odpověď	Četnost
Odborný zaměstnanec HCP	Zapůjčení hokejové výstroje	2
Trenér	Zapůjčení hokejové výstroje	1
	Spolupráce	2
Policista	Spolupráce	2
Sociální pracovník	Motivace	1
Metodik prevence	Rozvoj osobnosti	1
Odborný zaměstnanec ZŠ	Spolupráce	1

Zdroj: *Vlastní výzkum*

Tabulka číslo 6 v sobě obsahuje možná řešení problémů, které mohou vyvstat při vytváření preventivních programů pro děti a mládež. Pět respondentů z deseti se shodlo na tom, že důležitá je spolupráce mezi organizacemi, školami a hlavně rodiči.

Respondent D přímo uvádí: „*Problémy nejsou. Možná toho typu, že tréninky jsou od půl třetí a rodiče je nezvládají vodit, ale komunikací a vzájemnou spoluprací se dá vše vyřešit. Většinou chodí dva, tři kluci do stejné třídy tak si rodiče pomůžou mezi sebou nebo my dojdeme do školy a děti přivedeme. Nemůžeme dávat tréninky v osm hodin večer nebo v jedenáct hodin dopoledne, kdy mají školu. Musíme se snažit vše přizpůsobit, jak dětem, tak rodičům. Je to náročné, protože děti jsou z celého okolí Budějovic a pro rodiče je obtížné je sem vodit přes celý město. To jsou běžné problémy, které se řeší v každém klubu.*“

Komunikační partner E zdůrazňuje důležitost spolupráce mezi dětmi a jejich rodiči. Myšlenku dále rozvíjí: „*Vytváříme preventivní programy, aby děti měly co dělat a neměly čas na hlouposti. Jednou za čas máme v tělocvičně sezení a snažíme se jim vštípit věci, které se týkají chování, prevence, která je zaměřena proti těm drogám a podobně. Co se týče materiálního zabezpečení, ty rozdíly tam jsou, ale jinak se snažíme to dělat tak, aby rozdíl byl co nejméně vidět. Snažíme se, aby to tak fungovalo v šatně mimo led, na ledě všude.*“

Respondent F mluví ze své vlastní zkušenosti s ohledem na svoji pracovní činnost a pokládá za důležité nejen informovat společnost o daných problémech, ale hlavně umět o obtížích mluvit: *„Pokud se stane dítě obětí šikany nebo svědkem, pak se bojí o tom mluvit. Jako první, za kým to dítě jde, jsou rodiče, a proto je velmi důležité, aby rodiče svým dětem naslouchali a nezlehčovali to, co jim to dítě říká. Může se jednat o závažný problém. Šikana může naplňovat i skutkovou podstatu trestných činů. Osoba mladší patnácti let není sice trestně odpovědná, ale může jí být uložen dohled probačního úředníka. Důležitá je ta spolupráce s rodiči, dětmi, školami a jinými institucemi, aby to dítě vědělo, co všechno může způsobit a jaké následky poté ponese.“*

Řešení problémů v rámci prevence delikvence mládeže vidí v zapojení rodičů respondent G, který dále uvádí, že je důležité vyplnit volný čas dětí. Pozastavuje se nad skutečností, že v dnešní době je velkým problémem volný přístup dětí k počítačům, který se snadno naučí ovládat. Na závěr dodává, že dnes enormně stoupá agresivita jedinců.

Tři respondenti uvádějí možné finanční řešení problémů na straně sociálně slabých rodin tím, že dětem může být zapůjčena zdarma hokejová výstroj, jejíž pořízení je velmi nákladné.

Respondent A uvádí: *„Mládeži, která pochází ze sociálně slabší rodiny, nabízíme hokejovou výstroj a mají nižší členský příspěvky. Musím říci, že zde máme pouze tři rodiny, které požádali o pomoc, což mě dost překvapilo. My se jim snažíme materiálním způsobem pomoci. Hlavně pomáháme brankářům, jejich výstroj je drahá. Takže prostřednictvím té výstroje jim pomáháme. S rodiči komunikujeme, sledujeme výsledky dětí ve škole, aby vše bylo v pořádku. Do budoucna plánujeme, že by se postavila ještě jedna hala a dát možnost dětem a lidem dát více možností, aby si mohli zasportovat, což působí preventivně pro ty děti, protože si tím zaplní svůj volný čas.“*

Zapůjčení hokejové výstroje navrhl dále respondent B *„Rodičům půjčujeme výstroj, kterou máme deponovanou díky vztahům pana Pouzara s Kanadou s NHL. Když je něco v nepořádku, pak máme rozhovor s rodiči dítěte a ti rodiče spolupracují, komunikují. Působíme na děti, tak aby uměly vystupovat jak ve škole i mimo školu. Snažíme se vést*

a vychovávat děti a posouvat je dál a dál, aby byly dobří lidi i pokud možno dobří hokejisti. Sport je můstek k tomu, aby delikvence nevznikala. Pokud se dítěti podá téma sport a ono se pro ten sport zapálí, pak je to dobře a zaměstnává se sportem a nemá čas páchat jinou negativní činnost. Jinak my to tady vedeme metodicky a tak tu těch problémů moc není.“ Respondent C dále doplňuje, že HCP může částečně zprostředkovat vybavení na hokej a tím snížit, na základě žádosti, roční příspěvky.

Respondent H uvedl myšlenku, že je potřeba v dnešní době děti motivovat, aby se o něco začaly zajímat a podporovat je ve snažení. Dále rozvádí poměrně radikální myšlenku, která by podle něj mohla pomoci v boji s delikvencí *„Nevím, zda je to reál a vlastně i etické, ale vzít ty děti do nějaké protialkoholické popřípadě protidrogové léčebny. Vidět to na vlastní oči!“*

Nakonec bych zde ráda uvedla výpověď respondenta I, který vidí základ v rozvoji osobnosti dítěte, *„Je důležité osobnost dítěte rozvíjet celostně. Nestáčí pouze orientovat jej na výkonnost, ať už znalostní nebo dovednostní, ale učit ho kvalitě vztahů a směřovat ho ke kvalitním vztahům, učit ho vnímat své vlastní kvality, učit ho úctě k druhým i sobě samému. K tomuto je potřeba mnohem více výchovného působení i preventivních aktivit. Sport je jen určitá dílčí část, která spolupůsobí vedle rodiny a školy, kde se má odehrávat a i odehrává hlavní preventivní působení. Sport nemůže být jednoznačnou zárukou, že se dítě nebude dopouštět jednání v rozporu se zákonem nebo že nakonec nepovede sebezničující život. Sport pouze něco nabízí, něco poskytuje, ale nic nezaručuje.“*

5. DISKUZE

Cílem bakalářské práce bylo seznámit čtenáře s Hokejovým centrem Pouzar v celé šíři jeho sportovních aktivit, které směřují ke snížení nežádoucích společenských jevů a snaží se podpořit každého návštěvníka centra v aktivním trávení volného času prostřednictvím sportu.

Má pozornost dále směřovala k získání informací týkajících se problémů, které mohou doprovázet centrum v rámci jeho činností. Dále mě zajímalo, jaké aktivity by mělo HCP vykonávat v rámci prevence delikvence mládeže.

Na závěr uvádím, jaká mohou být možná řešení problémů z pohledu zainteresovaných pracovníků z řad policie, metodika prevence, vyškolených trenérů nebo odborných zaměstnanců Hokejového centra Pouzar či základní školy.

Prostřednictvím kvalitativního výzkumu bylo deseti komunikačním partnerům položeno celkem dvanáct otázek, které vedly k objasnění výše stanovených výzkumných otázek. Ke sběru dat byla použita metoda dotazování, technika strukturovaného rozhovoru. Výsledky výzkumu byly seskupeny do tabulek pro lepší přehlednost.

První pětice dotazovaných respondentů, kterých se výzkum týká, pochází přímo z prostředí HCP. Jsou to dva odborní pracovníci, jejichž odpovědi byly zaměřené spíše na teoretickou část fungování HCP. Spolupráce se třemi trenéry mi pomohla blíže poznat chod HCP v oblasti běžné každodenní činnosti a vzájemné spolupráce s mladými sportovci.

Další pětice komunikačních partnerů pochází z institucí, jejichž činnost je zaměřena na rozvoj dětí již v útlém věku ať již prostřednictvím preventivních aktivit, tak i v oblasti podpory aktivního trávení volného času až po sféru sociálně právní.

Úvodní okruh otázek se zaměřuje na oblast přínosu HCP v rámci prevence delikvence mládeže. Základní myšlenkou je přesvědčení, že sportem lze účinně bojovat proti sociálně patologickým jevům, ať už se jimi míní šikana, užívání drog či hazard.

Dle získaných materiálů mohu soudit, že největším přínosem HCP pro prevenci mládeže tkví v tvorbě sportovních aktivit, prostřednictvím kterých, se děti a mládež učí zodpovědnosti a vyvíjí se osobnost dítěte nejen po stránce fyzické, psychické, ale i zdravotní. Při hraní ledního hokeje (a v podstatě jakéhokoliv sportu) mohou mladí jedinci získat základní morální společenské zásady. Při hře se učí vytrvalosti, soutěživosti, kreativitě i komunikaci se svým týmem. Trenér je pro sportující mládež autoritou a psychologem zároveň.

Tuto skutečnost potvrzují výpovědi všech zúčastněných respondentů, ale i zainteresovaných autorů. Např. Galloway (2007) uvádí, že radost z pohybu dodává jedinci energii, pocit dobré nálady a také jej učí lépe zvládat životní nezdary v budoucím životě. Prostřednictvím sportu si jedinec najde kamarády, kteří mají stejné zájmy a dále dochází k zaplnění volného času a nemá tak potřebu vykonávat činnost, která je společensky nepřijatelná.

Stackeová (2011) rozvíjí teorii „*Ve sportu se projevuje naše osobnost a zároveň sport naši osobnost formuje.*“ S tímto výrokem se shoduje většina výpovědí, které jsem získala. Díky sportu lze poznat charakter člověka a může se s ním dále pomocí různých sportovních aktivit pracovat.

Slepíčka (2006) dále doplňuje, že sport je hra, práce a učení v jednom. Prostřednictvím sportu může mládež rozvíjet své smysly v oblasti tří nejdůležitějších částí lidského života. Učí se také společně spolupráci a komunikaci.

V dnešní uspěchané době tráví stále více dětí čas u počítačů, mobilů, tabletů či televize. To způsobuje, že děti již v útlém věku mohou trpět nadváhou, která následně může vyústit až v obezitu a ta s sebou přináší řadu zdravotních problémů. S tímto problémem se zabýval ne jeden respondent. Trenéři, kteří se o děti starají, mohou poradit rodičům i v oblasti stravování, která je pro mladého jedince velice důležitá. Dále se trenéři starají, aby nezatěžovali mladý organismus více než je třeba.

Sekot (2008) zmiňuje ve své publikaci, že třetina českých občanů nevyjímaje děti a mládeže je obézní a kolem 40% jedinců trpí nadváhou. Z hlediska obezity se řadíme na třetí příčku v Evropě. České výzkumy zaměřené na oblast sportu v životě člověka

vykazují třetinové zastoupení aktivně sportujících a cvičících. Necelých 50% občanů je pohybově neaktivních.

Je důležité nahlížet na přínos sportu ze všech stránek jeho působení na jedince. Myslím si, že právě zdravotní stránka se velmi opomíjí a přitom zdraví bychom si, nejen dle mého názoru, měli hlídat, hýčkat, střežit a podporovat ve všech etapách našeho života.

Když jsem položila respondentům otázku, zda je sport dostačující preventivní aktivitou nebo je důležité připojit i jiné výchovné aktivity, bylo mi ve většině odpovědí řečeno, že sport může být základní preventivní aktivita, ale největší prevence spočívá v rodinném zázemí a aktivní spolupráci s mládeží.

Fischer a kol. (2014) uvádějí, že v rodině se vytváří osobnost mladého jedince již od narození, v ní postupem vývoje získává základní vzorce chování, které jinde získat nemůže. Pokud jedinec nedostává dostatek lásky a nemá místo pro seberealizaci, může dojít k odstartování deviantně patologického chování, jakým jsou různé závislosti na drogách, alkoholu nebo delikvence a vandalismus.

Osobně si myslím, že je důležité, aby rodina podpořila dítě v aktivitě přínosné pro jeho rozvoj. Nezáleží, zda bude hrát hokej nebo na hudební nástroj, ale když nepocítí zájem ani podporu u svých nejbližších je pravděpodobné, že se přestane o danou činnost zajímat. Nebude mít důvod se snažit něco dokázat, stanovit si cíl a dojít až k jeho úspěšnému splnění. Pokud dítě nemá podporu a pevné zázemí, může dojít, až k tomu, že si najde kamarády, mezi kterými bude oceňován pro to, co dělá, i když se jedná o krádeže či ničení veřejného prostranství.

Bylo prokázáno, že u sportovních aktivit vydrží děti rodičů, kteří se aktivně zajímají o to, jak se dítě při sportování cítí a kteří, pokud jim to čas dovolí, doprovázejí své malé sportovce na různé sportovní akce nebo tréninky. Je důležité děti ve sportu povzbuzovat a vytvářet takové prostředí, do kterého se děti budou rády vracet. Každá osoba je individuální, a proto by mělo být bráno v úvahu vospělost a úroveň pohybových dovedností u každého sportujícího jedince (Taussig, 2011).

Hokejové centrum působí prostřednictvím sportu preventivně na každého mladého sportovce. Podle získaných výpovědí a v úvaze s názory nejenom knižních autorů, které

se věnují sportovní problematice, mohu jen souhlasit a ze své vlastní zkušenosti uvést, že sport je důležitý v životě každého z nás jak z hlediska osobního, tělesného, zdravotního, tak i společenského. Sport nás spojuje, učí kolektivní práci a vzájemné pomoci. Ovšem chápu i skutečnost, že ne každý jedinec je sportovní typ. Člověk je bytost individuální s vlastními myšlenkami, sny, vizemi a každého naplňuje něco jiného.

Velmi přínosná je i spolupráce na aktivitách, které HCP vytváří i s jinými organizacemi. Například se Základní školou Máj II., kdy v rámci tělesné výchovy mohou žáci navštěvovat hodiny bruslení na ledě, což některým z nich pomáhá v postupném zařazení do klubu Českobudějovičtí lvi.

Další respondenti uvedli, že se podílí na aktivitách v rámci turnajů Integrovaného záchranného systému. Tyto turnaje mohou působit přínosně na členy z řad policie, záchranné služby, lékařů, hasičů, jelikož se prostřednictvím sportovního klání mohou vzájemně poznat a následně se na sebe mohou při řešení závažných problémů spolehnout, protože se navzájem znají a znají povahu toho druhého. Na mládež tyto turnaje mohou mít také blahodárné účinky, neboť se mohou dostat do blízkosti svých hrdinů a možná se i nechat inspirovat a do budoucna následovat jejich poslání.

Další část výzkumu jsem se zaměřila na otázku problémů doprovázejících aktivity HCP v oblasti prevence delikvence mládeže. Pro tuto oblast jsem měla připravené otázky týkající se aktuálních problémů HCP nebo potíží vyskytujících se při realizaci preventivních programů pro mládež.

Jako problém se může jevit finanční stránka rodin (pořizovací cena hokejové výstroje), organizační struktura ledové plochy, jelikož je potřeba dbát na to, aby hokejová hala byla vytížená v rámci celého dne, nebo se může vyskytnout problém v oblasti kolektivní spolupráce, trenéři se totiž musí zabývat kvalitou vzájemných vztahů v rámci předcházení vzniku delikventního chování.

Zatížit ledovou plochu tak, aby byla spokojenost na všech stranách, skýtá mnoho zapletitých problémů. HCP je však ještě docela mladé centrum, které se neustále vyvíjí.

Myslím si, že se jedná pouze o otázku času, než se vše ustálí do zajetých kolejí a bude fungovat jak má.

Podle respondentů může problém nastat také v malém zájmu dětí zapojit se do sportovních aktivit. Zde zajisté hraje velikou roli rodina, která by měla svoji ratolest ke sportu přivést.

Sekot (2006b) uvádí, že výstavba sportovních center je společností vnímána jako podpora zdravé formy komunikace a jako nástroj prevence kriminality. Velkým problémem se zdá být skutečnost, že mnoho dospívajících dětí se raději věnuje pasivním formám trávení volného času.

Proto je důležité děti a mládež dostatečně zaujmout a motivovat k pohybu. Vytvářet takové aktivity, které budou děti bavit a ony se budou těšit na další trénink. Radikální zlom může nastat v období puberty, kdy mládež potřebuje podporu svých nejbližších, dostatečnou motivaci vycházející od trenérů a vytváření různých sportovních zajímavých činností. Motivace jako motor pohání kupředu každého z nás. Je důležité ve svém snažení vytrvat, a když se cítíme nejhůř, uvědomit si, prvnopočátek našeho úsilí.

Lidské jednání je podloženo motivací, aniž by si to člověk uvědomoval. Motivace se liší u každého jedince, ale mimo jiné je ovlivněna prostředím, kde žije a co, či kdo na něho působí. Člověka může vést k dosažení určitého cíle několik motivů. Z hlediska sportovního to může být radost z pohybu, podpora zdraví, utřídění myšlenek, ale také může být cílem získání finančních prostředků, slávy či úspěchu. Časem se motivace vyvíjí a může se na základě získaných zkušeností i měnit (Výrost a kol., 2008).

Motivací pro mladého jedince může být právě oblíbený sportovec jako je například, když se budu držet ledního hokeje, jeden z nejlepších útočníků Wayne Gretzky a z našich Jaromír Jágr nebo Dominik Hašek. Nemusí to ale být vždy pouze slavná osobnost, kdo nás může motivovat. Prostřednictvím složek integrovaného záchranného systému mohou děti a mládež v HCP motivovat i hrdinové všedních dnů jako jsou hasiči, policisté, vojáci či lékaři.

Na závěr jsem chtěla zjistit, jaká řešení aktuálních problémů zainteresovaní odborníci navrhují. Pro tuto oblast jsem měla připravené čtyři otázky, které se vzájemně doplňovaly.

Odpověď na otázku jaká mohou být řešení problémů, které doprovázejí realizaci preventivních programů je z mého hlediska jednoznačná. V první řadě jde o spolupráci a vzájemnou komunikaci, mezi majiteli, trenéry, sportující mládeží, rodiči a dalšími institucemi, které se zabývají prevencí mládeže.

Sociálně slabším rodinám, jejichž dítě chce sportovat v prostorách HCP lze pomoci prostřednictvím zapůjčení hokejové výzbroje a snížením členských příspěvků, které lze uhradit pomocí splátek. S touto formou pomoci se ztotožňují výpovědi respondentů z HCP, jeden z nich byl vcelku překvapen, že této pomoci moc rodin nevyužívá. Dle mého názoru se problém nachází v malé informovanosti o této podpoře pro budoucí nadějně sportovce. Z výpovědí lze vyzorovat, že o poskytování materiální pomoci prostřednictvím zapůjčení hokejové výstroje a tím ulehčení domácímu rozpočtu, dva respondenti nevědí. To lze vyřešit větší informovaností laické veřejnosti, která nevyužívá webové stránky HCP jako běžný informační zdroj.

Několik respondentů si myslí, že veřejnost je málo informovaná o činnosti, které HCP nabízí. Po mé zkušenosti jim mohu dát za pravdu. Laická část populace pocházející z Českých Budějovic a okolí o existenci Hokejového centra Pouzar ví a má i povědomí o tom, že se v prostorách hraje lední hokej, ale to je asi tak vše. Zajisté, pravidelní návštěvníci a zapálení sportovci, kteří HCP navštěvují několikrát do týdne, jsou dostatečně informovaní o všech aktivitách a výhodných nabídkách, které centrum nabízí. Bylo by ale dobré zaměřit pozornost na tu část obyvatel, která upřednostňuje pasivní trávení volného času a prostřednictvím různých výhod, které centrum nabízí, informovat o aktivitách, které se dají v HCP vytvářet a tím například motivovat rodiče, aby dali své dítě sportovat.

Organizační uspořádání lze řešit, jak uvádějí někteří respondenti vzájemnou spoluprací, při níž jsou vytvářeny programy jako tělesná výchova na ledě ve spolupráci se základními školami. Po vzájemné domluvě s rodiči mohou trenéři vyzvednout na základní škole mladé sportovce a odvést je na trénink.

Dle Martínka (2009) představuje ideální prevenci rizikového či jiného patologického jednání u dětí a mladistvých rodinné prostředí, založené na harmonii, důvěře a vzájemné komunikaci mezi rodičem a dítětem.

V dnešní sedavé době je potřeba snažit se přimět děti k pohybu prostřednictvím pohybového kroužku nebo sportovní aktivity. Důležitou složkou jsou rodiče, kteří by měli svoji ratolest k pohybu podněcovat a rozvíjet tak osobnost mladého jedince. Poté mohou nastoupit různá centra a vyškolení trenéři, kteří se budou o zdraví rozvoj dítěte zajímat a pracovat s ním. Základní složkou je motivace, jejímž cílem by mělo být vzbuzení zájmu o sport u dětí a mládeže. U menších dětí prostřednictvím různých her, při kterých se baví, ale i zároveň učí. U větších dětí v období puberty je důležité vytvářet pestré aktivity, aby u sportu vydržely a správná motivace do dalších sportovních činností.

ZÁVĚR

V bakalářské práci Hokejové centrum Pouzar a jeho funkce v prevenci delikvence mládeže jsem se v první části snažila seznámit čtenáře se základními pojmy jako je sport, prevence, delikvence či mládež. V další části jsem se zabývala Hokejovým centrem Pouzar, snažila jsem se v ní popsat centrum jako celek a poté jsem uvedla, jaké aktivity nabízí občanům. Důležitá oblast poznání byla zaměřená na nabídku sportovního vyžití v HCP, která směřuje ke snížení nežádoucích společenských jevů a snaze podpořit každého návštěvníka centra v aktivním trávení volného času prostřednictvím sportu. Také jsem se zaměřila na popis ledního hokeje, protože tento sport úzce souvisí s HCP a myslím si, že zmínka o této sportovní aktivitě je v této práci nezbytná.

Výsledná část práce se zaměřuje na stanovený cíl a výzkumné otázky.

Cílem této bakalářské práce bylo seznámit čtenáře s Hokejovým centrem Pouzar v celé šíři jeho sportovních aktivit a zároveň zjistit, jakou funkci má v prevenci delikvence mládeže v Českých Budějovicích, jaké problémy zmíněné úsilí aktuálně doprovázejí a jaké řešení navrhuje zainteresovaní odborníci.

Pro splnění cíle byly definovány tři výzkumné otázky. První otázka zní, jaký přínos pro prevenci delikvence mládeže spatřují v Hokejovém centru Pouzar zainteresovaní odborníci. Druhá výzkumná otázka směřovala k zjištění problémů, které doprovázejí aktivity Hokejového centra Pouzar v oblasti prevence delikvence mládeže. Třetí výzkumná otázka se zabývala efektivním řešením zjištěných problémů.

Prostřednictvím kvalitativního výzkumu jsem komunikačním partnerům položila celkem dvanáct otázek, které vedly k objasnění výše stanovených výzkumných otázek. Ke sběru dat jsem použila metodu dotazování. Výzkum byl proveden s deseti respondenty. Výsledky výzkumu byly seskupeny do tabulek pro lepší přehlednost.

Na základě výzkumu jsem zjistila, že největší přínos pro prevenci delikvence mládeže spatřují zainteresovaní odborníci v Hokejovém centru Pouzar v aktivním trávení volného času prostřednictvím kolektivního sportu. Děti a mládež se prostřednictvím sportu učí vzájemné komunikaci, spolupráci a disciplíně. V dnešní

době technologií děti tráví stále více času u počítačů či televize a to způsobuje, že mohou již v útlém věku trpět nadváhou, která může vyústit až k obezitě a ta s sebou přináší řadu zdravotních problémů. Důležitou preventivní aktivitou předcházející zmíněným zdravotním problémům je pravidelný pohyb. Základní prvek tkví především v rodině, v níž je důležitá podpora rodičů a vedení svého dítěte k zdravému životnímu stylu.

Dále bylo pomocí výzkumu zjištěno, jaké problémy doprovází aktivity Hokejového centra Pouzar v oblasti prevence delikvence mládeže. Jako problém se může jevit finanční stránka rodin (vysoká cena hokejové výstroje), organizační struktura ledové plochy, při níž je potřeba dbát na vytížení hokejové haly v rámci celého dne nebo se může vyskytnout problém v oblasti kolektivní spolupráce. V tom případě se musí trenéři zabývat kvalitou vzájemných vztahů v rámci předcházení vzniku delikventního chování.

Odpověď na otázku jaká mohou být řešení problémů, které doprovázejí realizaci preventivních programů, se nachází ve vzájemné spolupráci a v komunikaci mezi majiteli, trenéry, sportující mládeží, rodiči a dalšími institucemi, které se zabývají prevencí mládeže. Sociálně slabším rodinám, lze pomoci prostřednictvím zapůjčení hokejové výstroje a snížením členských příspěvků. Organizační uspořádání lze řešit, vzájemnou spoluprací, při níž jsou vytvářeny programy jako například tělesná výchova na ledě ve spolupráci se základními školami. Důležitým úkolem vyškolených trenérů je rozvíjet mladé sportovce a učit je určité disciplíně, vzájemné spolupráci, komunikaci a základním společenským hodnotám.

Tato bakalářská práce může sloužit jako zdroj informací pro širokou i odbornou veřejnost, může být také využita jako podklad pro další výzkum.

LITERATURA / INTERNETOVÉ ZDROJE

LITERÁRNÍ ZDROJE

BUDINSKÁ, Martina. 2013. Národní strategie primární prevence rizikového chování dětí a mládeže na období 2013-2018. *Prevence*. roč. 10, č. 5, s. 4-6. ISSN 1214-8717.

FAJFER, Zdeněk. 2009. *Trenér fotbalu mládeže (16-19 let)*. vyd. 1. Praha: Olympia. 239 s. ISBN 978-80-7376-051-9.

FISCHER, Slavomil a Jiří ŠKODA. 2014. *Sociální patologie: závažné sociálně patologické jevy, příčiny, prevence, možnosti řešení*. vyd. 2. Praha: Grada. 231 s. ISBN 978-80-247-5046-0.

FOURNY, Denis. 2003. *Encyklopedie sportu: svět sportu slovem i obrazem*. Praha: Fortuna Print. 372 s. ISBN 80-7321-079-7.

GALLOWAY, Jeff. 2007. *Děti v kondici: ...zdravé, šťastné, šikovné*. Praha: Grada. 144 s. ISBN 978-80-247-2134-7.

GUT, Karel a Gustav VLK. 1990. *Světový hokej*. Praha: Olympia. 590 s. ISBN 80-7033-056-2.

HÁLA, Jaroslav. 2005. *Úvod do teorie a praxe vězeňství*. vyd. 1. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií. 183 s. ISBN 80-86708-05-5

HENDL, Jan. 2008. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. vyd. 2. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-485-4.

HOFBAUER, Břetislav. 2004. *Děti, mládež a volný čas*. vyd. 1. Praha: Portál. 173 s. ISBN 80-7178-927-5.

HULMÁKOVÁ, Jana. 2013. *Trestání delikventní mládeže*. Praha: C.H. Beck. 235 s. ISBN 978-80-7400-450-6.

JELÍNEK, Jiří a Dita MELICHAROVÁ. 2004. *Zákon o soudnictví ve věcech mládeže: s poznámkami a judikaturou: (zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za*

protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů). Praha: Linde. 144 s. ISBN 80-7201-493-5.

JENŠÍK, Miloslav. 2011. *Zlatá kniha ledního hokeje: historie a současnost nejrychlejší sportovní hry*. V Praze: XYZ. 559 s. ISBN 978-80-7388-090-3.

KLENER, Pavel a Miloslav PETRUSEK. 1996. *Velký sociologický slovník*. Praha: Karolinum. 747 s. ISBN 80-7184-311-3.

KUČERA, Miroslav a Ivan DYLEVSKÝ. 1999. *Sportovní medicína*. vyd. 1. Praha: Grada Publishing. 280 s. ISBN 80-7169-725-7.

KURSOVÁ, Vlasta. 2009. *Rozvoj zdraví a integrace osob s mentálním postižením pomocí cílených pohybových aktivit: ověřený intervenční pohybový program*. vyd. 1. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. 225 s. ISBN 978-80-7394-198-7.

LENDEROVÁ, Milena, Tomáš JIRÁNEK a Marie MACKOVÁ. 2009. *Z dějin české každodennosti: život v 19. století*. vyd. 1. Praha: Karolinum. 430 s. ISBN 978-80-246-1683-4.

MARÁDOVÁ, Eva. 2006. *Výchova ke zdraví: školní vzdělávací program: metodická příručka pro 6. – 9. ročník základní školy*. Praha: Fortuna. 45 s. ISBN 80-7168-973-4.

MARTÍNEK, Zdeněk. 2009. *Agresivita a kriminalita školní mládeže: druhy agresí, přístupy k agresivnímu chování, poruchy chování, šikana*. Praha: Grada. 152 s. ISBN 978-80-247-2310-5.

MATOUŠEK, Oldřich a Andrea KROFTOVÁ. 2003. *Mládež a delikvence*. vyd. 2. Praha: Portál. 340 s. ISBN 80-7178-771-x.

MATOUŠEK, Oldřich a Hana PAZLAROVÁ. 2014. *Podpora rodiny: manuál pro pomáhající profese*. vyd. 1. Praha: Portál. 171 s. ISBN 978-80-262-0697-2.

MIOVSKÝ, Michal. 2006. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. vyd. 1. Praha: Grada. 332 s. ISBN 80-247-1362-4.

- NOVOTNÝ, Petr. 2006. *Epidemie delikvence*. vyd. 1. Liberec: Dialog. 62 s. ISBN 80-86761-45-2.
- PODANÁ, Zuzana a Jiří BURIÁNEK. 2007. *Česká mládež v perspektivě delikvence: (výsledky mezinárodního výzkumu ISRD-2)*. Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy. 24 s. ISBN 80-86284-68-9
- PRŮCHA, Jan a Jaroslav VETEŠKA. 2012. *Andragogický slovník*. Praha: Grada. 294 s. ISBN 978-80-247-3960-1.
- SEKOT, Aleš. 2006a. *Sociology of Sport: Topical Issues*. vyd. 1. Brno: Masarykova univerzita. 130 s. ISBN 80-210-4151-x.
- SEKOT, Aleš. 2006b. *Sociologie sportu*. Brno: Masarykova univerzita. 410 s. ISBN 80-210-4201-x.
- SEKOT, Aleš. 2008. *Sociologické problémy sportu*. Praha: Grada. 224 s. ISBN 978-80-247-2562-8.
- SHABU, Martin. 2014. Diagnóza: dětský zločin. *Lidové noviny*. č. 108, s. 14. ISSN 0862-5921.
- SLEPIČKA, Pavel, Václav HOŠEK a Běla HÁTLOVÁ. 2006. *Psychologie sportu*. Praha: Karolinum. 230 s. ISBN 80-246-1290-9.
- SLEPIČKOVÁ, Irena. 2005. *Sport a volný čas: vybrané kapitoly*. vyd. 2. Praha: Karolinum. 115 s. ISBN 80-246-1039-6.
- SOBOTKOVÁ NIELSEN, Veronika a kol. 2014. *Rizikové a antisociální chování v adolescenci*. Praha: Grada. 147 s. ISBN 978-80-247-4042-3.
- STACKEOVÁ, Daniela. 2011. *Relaxační techniky ve sportu: autogenní trénink, dechová cvičení, svalová relaxace*. Praha: Grada. 133 s. ISBN 978-80-247-3646-4.
- STUBBS, Ray. 2009. *Kniha sportů: sporty, pravidla, taktiky, techniky*. Praha: Knižní klub. 448 s. ISBN 978-80-242-2558-6.
- ŠAFÁŘ, Michal. 2007. Agrese jako pramen sportu. *Psychologie: dnes*. roč. 13, č. 10, s. 48-49. ISSN 1212-9607.

ŠTUMBAUER, Jan. 2014. *Soubor vybraných přednášek ze světových dějin tělesné výchovy a sportu*. vyd. 1. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. 375 s. ISBN 978-80-7394-482-7.

ŠVAŘÍČEK, Roman a Klára ŠEĐOVÁ. 2007. *Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách*. vyd. 1. Praha: Portál, 377 s. ISBN 978-80-7367-313-0.

TUREK, Petr. 1990. *Kniha o jihočeském hokeji*. České Budějovice: Jihočeské nakladatelství. 295 s. ISBN 80-7016-014-14.

VALIŠOVÁ, Alena a Hana KASÍKOVÁ. 2007. *Pedagogika pro učitele*. vyd. 1. Praha: Grada. 402 s. ISBN 978-80-247-1734-0.

VELEMÍNSKÝ, Miloš a kolektiv. 2011. *Zdraví a nemoc*. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zdravotně sociální fakulta. 133 s. ISBN 978-80-7394-326-4.

VOJTOVÁ, Věra a Karel ČERVENKA. 2011. Umíme vnímat odlišné strategie dětí s poruchami chování? In: *Perspektivy práce s delikventní mládeží: sborník příspěvku z konference*. Brno: Ratolest Brno, s. 133 – 143. ISBN 978-80-260-0137-9.

VÝROST, Jozef a Ivan SLAMĚNÍK. 2008. *Sociální psychologie: 2., přepracované a rozšířené vydání*. vyd. 2. Praha: Grada. 404 s. ISBN 978-80-247-1428-8.

WILSON, P. 2005. Delikvence. In: HORNEYOVÁ, Ann a Monica LANYADOVÁ. *Psychotherapie dětí a dospívajících: Psychoanalytický přístup*. Praha: Triton. S. 405 – 425. ISBN 80-7254-568-X.

INTERNETOVÉ ZDROJE

EU, European Commission. 2012. *EU youth report* [online]. Luxembourg: Publications Office of the European Union, [cit. 2015-08-02]. ISBN 978-927-9257-896. Dostupné z: http://ec.europa.eu/youth/library/reports/eu-youth-report-2012_en.pdf

EVROPSKÁ CHARTA SPORTU. 1992. *cusc.cz* [online]. 1992 [cit. 2015-06-22]. Dostupné z: <http://www.cusc.cz/files/291NjZ.pdf>

HC ČESKOBUDĚJOVIČTÍ LVI. 2015a. O nás. *hc-cbl.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-06-22]. Dostupné z: <http://www.hc-cbl.cz/o-nas-p21.html>

HC ČESKOBUDĚJOVIČTÍ LVI. 2015b. Kořata / hokejová předpřípravka. *hc-cbl.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-06-22]. Dostupné z: <http://www.hc-cbl.cz/kotata---hokejova-predpripravka-p94.html>

HOKEJOVÉ CENTRUM POUZAR. 2015. Aktuality. *hc-pouzar.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-06-22]. Dostupné z: <http://www.hc-pouzar.cz/>

HOKEJOVÉ CENTRUM POUZAR. 2015a. Školička bruslení. *hc-pouzar.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-06-22]. Dostupné z: <http://www.hc-pouzar.cz/skolicka-brusleni-p42.html>

HOKEJOVÉ CENTRUM POUZAR. 2015b. Sport bez bariér v hokejové hale. *hc-pouzar.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-06-22]. Dostupné z: <http://www.hc-pouzar.cz/sport-bez-barier-v-hokejove-hale-p50.html>

HOKEJOVÉ CENTRUM POUZAR. 2015c. Veřejné bruslení. *hc-pouzar.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-06-22]. Dostupné z: <http://www.hc-pouzar.cz/verejne-brusleni-p38.html>

HOKEJOVÉ CENTRUM POUZAR. 2015d. Tělesná výchova na ledě. *hc-pouzar.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-06-22]. Dostupné z: <http://www.hc-pouzar.cz/telesna-ychova-na-lede-p39.html>

HOKEJOVÉ CENTRUM POUZAR. 2015e. Letní hokejová příprava. *hc-pouzar.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-06-22]. Dostupné z: <http://www.hc-pouzar.cz/letni-hokejova-priprava-p45.html>

HOKEJOVÉ CENTRUM POUZAR. 2015f. Player Development League 2015. *hc-pouzar.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-06-22]. Dostupné z: <http://www.hc-pouzar.cz/-player-development-league-2015-p60.html>

HOKEJOVÝ KEMP 2014. 2014. *Youtube* [online]. 20 – 26. červenec 2014 [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=nNeWkZbvBE&feature=youtu.be%20pouzar%20hockey%20academy>

HRONEK, Tomáš. Re: Informace o RHL [elektronická pošta]. Message to: Aneta Bendová. 15. duben. 2015 [cit. 2015-04-15]. Osobní komunikace.

JIHOČESKÁ TELEVIZE. 2015. *Youtube* [online]. 18. únor 2015 [cit. 2015-07-15]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=o63KSigDbJE&feature=youtu.be&t=13m51s>

MARTANOVÁ, Veronika. 2014. Typologie rizikového chování. *Národní ústav pro vzdělávání.cz* [online]. © 2014 [cit. 2015-07-27]. Dostupné z: <http://www.nuv.cz/cinnosti/ppp/primarni-prevence-rizikoveho-chovani/typologie-rizikoveho-chovani>

POUZAR HOCKEY ACADEMY. 2015a. Výukové programy hokejové školy. *pouzar-ha.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-07-25]. Dostupné z: <http://www.pouzar-ha.cz/Hokejova-skola.html>

POUZAR HOCKEY ACADEMY. 2015b. Individuální hokejový trénink a řízený zápas. *pouzar-ha.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-07-25]. Dostupné z: <http://www.pouzar-ha.cz/Individualni-hokejovy-trenink.html>

PRAŽSKÉ CENTRUM PRIMÁRNÍ PREVENCE. 2015. Rizikové chování. *prevence-praha.cz* [online]. © 2015 [cit. 2015-07-07]. Dostupné z: <http://prevence-praha.cz/rizikove-chovani-charakteristiky>

RYBNÍKÁŘSKÁ HOKEJOVÁ LIGA. 2014. O soutěži. *rhl-hcp.cz* [online]. © 2014 [cit. 2015-07-22]. Dostupné z: http://www.rhl-hcp.cz/o-soutezi-rhl_2.html

SLAVÍK, P., J. REJŽEK a R. NOVÁK. 2006. 13. komnata Jaroslava Pouzara. *ceskatelevize.cz* [online]. 21. duben 2006 [cit. 2015-04-15]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/1186000189-13-komnata/206562210800015>

STRATEGIE PRIMÁRNÍ PREVENCE 2013-2018. 2015. In: *Msm.cz* [online]. 3. duben 2013 [cit. 2015-07-27]. Dostupné z: <http://www.msm.cz/file/28077?highlightWords=n%C3%A1rodn%C3%AD+strategie+prim%C3%A1rn%C3%AD+prevence>

TAUSSIG, Jan. 2011. Děti a sport – volba pro každý věk. *Sportvital.cz* [online]. 29. duben. 2011 [cit. 2015-07-27]. Dostupné z: <http://www.sportvital.cz/sport/talent/deti-a-sport-volba-pro-kazdy-vek/>

UNICEF, ČESKÁ REPUBLIKA. 2015. Úmluva o právech dítěte. *unicef.cz* [online]. © 2004-2015 [cit. 2015-07-28]. Dostupné z: http://www.unicef.cz/odkazove_zdroje_textove_materialy/prava_deti/hlavni_principy.pdf

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1: Fotodokumentace HCP

Příloha č. 2: Rozhovor s respondentem A

Příloha č. 3: Rozhovor s respondentem B

Příloha č. 4: Rozhovor s respondentem C

Příloha č. 5: Rozhovor s respondentem D

Příloha č. 6: Rozhovor s respondentem E

Příloha č. 7: Rozhovor s respondentem F

Příloha č. 8: Rozhovor s respondentem G

Příloha č. 9: Rozhovor s respondentem H

Příloha č. 10: Rozhovor s respondentem I

Příloha č. 11: Rozhovor s respondentem J

Příloha č. 1: Fotodokumentace HCP

Hokejové centrum Pouzar (Hokejové centrum Pouzar, 2015)

Hokejové centrum Pouzar (Hokejové centrum Pouzar, 2015)

Sport bez bariér (Hokejové centrum Pouzar, 2015b)

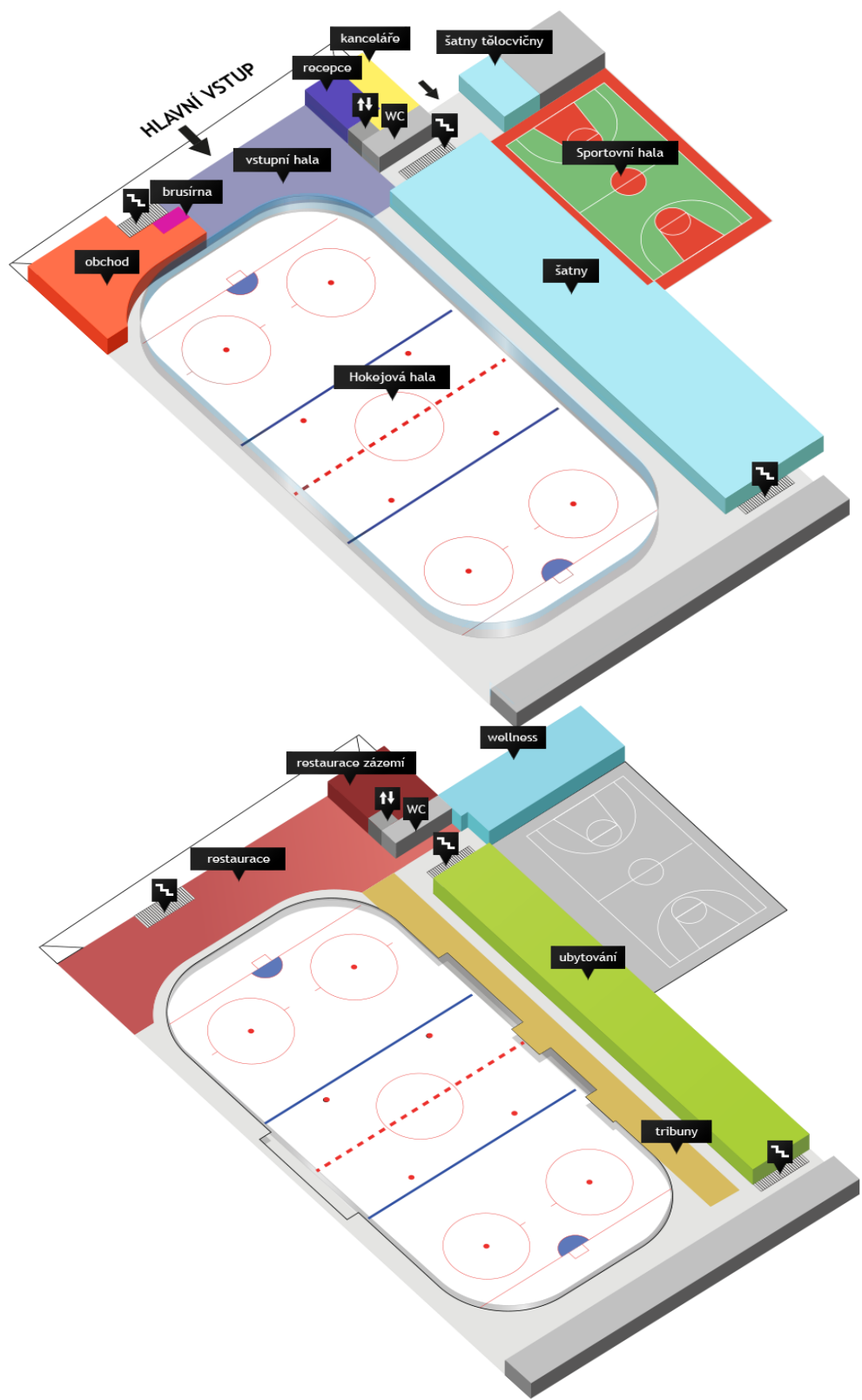

HC Českobudějovičtí lvi (HC Českobudějovičtí lvi, 2015a)

Sportovní hala
(Hokejové centrum Pouzar,
2015)

Mapa centra (Hokejové centrum Pouzar, 2015)

Ledová plocha (Hokejové centrum Pouzar, 2015)

Obchod (Hokejové centrum Pouzar, 2015)

Ubytování (Hokejové centrum Pouzar, 2015)

Příloha č. 2: Rozhovor s respondentem A

1. Podílíte se na tvorbě sportovních aktivit zaměřené pro mládež v HCP?

Ano vytváříme spoustu aktivit. Hraje se zde fotbal, florbal, děti trénují v letní přípravě. V letní přípravě se dělá obratnost, kondice dětí také síla, ale nesmí se moc. Dělá se to spíše vlastní vahou. Dále se dělá koordinace, obratnost a malinko kondice. Podle mého mají děti dneska málo pohybu. Přijdou sem na soustředění, aby si zde zatrénovaly, přitom zjistíme, že to dítě neumí udělat kotrmelec a to hraje hokej. Za ten týden co zde je se naučí dosáhnout si na špičky u nohou. Pokud rodiče chtějí, aby byly děti zdravé a aby něco dělaly tak je musí k tomu sportu přimět. Chtěli bychom se dostat do extraligy dorostu a rozvinout to až do junioru. Pořádáme různé akce pro hráče. Hrají zápasy v Linci a jinak naše děti byly na mistrovství světa. Možná do budoucna by se mohly děti dostat i do Kanady zahrát si nějaký turnaj. Vše je otázkou času a financí. Děti jsou naše budoucnost je potřeba je vychovávat.

2. Jsou vaše programy zaměřené na prevenci mládeže?

V programu máme obsažena témata šikana, drogy a agresivita. Samozřejmě, že u malých dětí tohle neřešíme, ale jsme na to připraveni v rámci spolupráce se základní školou Máj II., kam chodí naše děti. Až budou větší, budeme vytvářet různé programy zaměřené právě na tyto patologické jevy, aby věděly co je to droga co to znamená, jak by měly využít svoji sílu a snažit se o to, aby děti nikoho nešikanovaly, ale naopak, aby se zastávaly těch slabších. To je naše myšlenka, která se realizuje sice pomalu, ale až budou děti větší tak s nimi budeme pracovat i v této oblasti.

3. V čem spatřujete efektivitu práce s mládeží prostřednictvím sportu?

Chceme z dětí vychovat slušné lidi prostřednictvím sportu. Aby se dítě dokázalo zařadit do společnosti a neflákalo se po ulicích. Cílem je také vychovat dobrého sportovce. Sport je preventivní aktivita, protože ve sportu je disciplína. To dítě zde musí trávit nějaký čas, musí se připravit na trénink, pak trénuje pod dozorem vyškolených trenérů. Pomocí sportu se naučí disciplíně, naučí se zodpovědnosti. Každé dítě je soutěživé, takže je to důležité v jeho vývoji, protože stále chce docílit nějakých lepších výsledků, pořád se chce zdokonalovat ať ve sportu či ve škole. Sport je jedna z nejdůležitějších

věcí u nás ve státě, protože ten sport naučí děti kolektivně myslet, kolektivně pracovat a mít nějakou zodpovědnost.

4. Myslíte si, že je sport dostačující preventivní aktivita, nebo je potřeba připojit ke sportu i jiné výchovné aktivity v rámci prevence delikvence mládeže?

Ke sportu je potřeba připojit práci s těma dětma a seznámit je co znamenají drogy nebo šikana. Když si to tak vezmete, každý sport je trošku agresivní. Hokej je agresivní hodně, takže mi od dětí chceme tu agresivitu, ale ne aby zranil svého hráče, ale aby dokázal hráčovi sebrat puk, ale od toho jsou trenéři, aby právě směřovali ty děti ke slušnosti. Na druhé straně od nich budeme po zápase chtít, aby se chovaly ve společnosti, tak jak mají. Je to velmi propojené. Škola a sport jsou hodně důležité součásti mladého člověka. Je také důležité, aby trenéři na ty děti dohlíželi, motivovali je a učili je, základním společenským hodnotám třeba umět si udržovat pořádek v šatně a podobně.

5. Jaké problémy v současné době musíte v HCP řešit?

Problémy co se týče mládeže tak žádné nemáme. Starosti máme, ale ty řešíme postupně, jsme mladý centrum. Je důležité udržovat stadion, aby byl využíván. Zatím to funguje dobře, ale je s tím spousta práce například zkorigovat časy, kdy kdo bude na ledové ploše.

6. Jakou činnost podle vás by mělo HCP vykonávat v rámci prevence mládeže?

Do budoucna plánujeme, že by se postavila ještě jedna hala a dát možnost dětem a lidem dát více možností, aby si mohli zaspportovat, což působí preventivně pro ty děti, protože si tím zaplní svůj volný čas. Chtěli bychom se dostat do extraligy dorostu a rozvinout to až do junioru.

7. Jaké se vyskytují problémy při realizaci preventivních programů pro mládež?

Vše je postavené na ekonomice, aby vše šlo jak má, musíme prodávat led. Zásadní je, vyplnit tu ledovou plochu. Například dopoledne je velká práce vyplnit hokejový stadion. Odpoledne už je to dobré. Je důležité udržet zájem veřejnosti, aby se tomu sportu věnovala. Sháníme různé sponzory. Zájem lidí je obrovský, ale bohužel ta kapacita je malá. S každým jednáme pružně a vždy jsme se s každým domluvili.

8. Jak je HCP přijímáno veřejností a myslíte si, že je veřejnost dostatečně informovaná o činnosti HCP?

Veřejnost si myslím, že je ráda, že zde něco je a že HCP může využívat při tom trávení svého volného času. Dostal jsem spoustu dopisů a musím říct, že jsou lidi spokojení. My máme všechno na webových stránkách, takže tam si o nás lidi přečtou vše podstatné o nás. Propagujeme HCP v tisku, rádiu přes českou televizi. Dáváme to na vědomí pořád, co zde vytváříme za činnosti a lidi si to chválí.

9. Jak řešíte vzniklé problémy?

Mládeži, která pochází ze sociálně slabší rodiny, nabízíme hokejovou výstroj a mají nižší členský příspěvky. Musím říci, že zde máme pouze tři rodiny, které požádaly o pomoc, což mě dost překvapilo. My se jim snažíme materiálním způsobem pomoci. Hlavně pomáháme brankářům, jejich výstroj je drahá. Takže prostřednictvím té výstroje jim pomáháme. Dále jsme v kontaktu s rodiči i se základní školou na Máji.

10. Co vše děláte pro to, aby se o vašich aktivitách vědělo?

Propagujeme HCP v tisku, rádiu přes českou televizi. Dáváme to na vědomí pořád, co zde vytváříme za činnosti a lidi si to chválí.

11. Spolupracujete v rámci prevence mládeže s jinými organizacemi?

Spolupracujeme s ZS Máj II., policie u nás trénuje, ARPIDA, Empatie, Ovečka, kraj

12. Jaké máte Vy osobně plány do budoucna v oblasti prevence delikvence mládeže?

Jsem rád, že ta moje myšlenka funguje. Že hokejový stadion je dostatečně využíván. Rád bych pokračoval dále tímto směrem, ta práce s těma dětma nám ukazuje, že to děláme správně, že ty děti hrají dobře a baví je to a že obsazenost a nadšení lidí je taková jak jsem si představoval.

Příloha č. 3: Rozhovor s respondentem B

1. Podílíte se na tvorbě sportovních aktivit zaměřené pro mládež v HCP?

Podílíme se na tvorbě sportovních aktivit. Zaměření je proti drogám, šikaně a agresivitě a jde nám odklonit ty děti od počítačů a počítačových her. Smyslem a cílem je práce s mládeží a formovat je pomocí sportu. Aktivity jsou nejvíce koncentrovány do mládežnického klubu HC Českobudějovičtí Lvi, který vlastní hokejové centrum Pouzar. Klub se rozvíjí v současné době má pět kategorií, pět oddílů s ročníky 2005, 2006 až 2011. Ty aktivity jsou klasicky hokejové s tím, že se zaměřují na práci nebo na možnost práce dětí z rodin sociálně slabších. Další aktivity jsou školička bruslení, Pouzar hockey academy, tělesná výchova na ledě, Kořata, to jsou všechno programy, které nabízíme pro děti. Na základě těchto programů se snažíme podporovat aktivitu dětí a aktivní trávení volného času. Děti se neváhají někde na ulici a zaměřují svou pozornost na sport.

2. Jsou vaše programy zaměřené na prevenci mládeže?

Tak určitě ano. Trenéři působí výchovně na ty děti, že mají smysl pro povinnost, pro pořádek. Dres je posvátná věc nesmí se válet po zemi. Učíme je zdravit, učíme je vzájemně si pomáhat byť i jako tým na tom ledě. Všechny parametry jsou v tom obsažené.

3. V čem spatřujete efektivitu práce s mládeží prostřednictvím sportu?

Jde o vyplnění času. Vyplnit čas aktivitou, kdy se děti fyzicky vybijí a dále už nemají sílu zlobit a ani to nevyhledávají. Charakterově se vyvíjí. Dítě si postupně získává návyky, které poté praktikuje dále v životě. Mají silnou vůli, díky níž mohou zvládnout různé životní překážky.

4. Myslíte si, že je sport dostačující preventivní aktivita, nebo je potřeba připojit ke sportu i jiné výchovné aktivity v rámci prevence delikvence mládeže?

Je to určitě základní preventivní aktivita. Pro tyhle malé děti nějaké semináře a besedy asi nejsou zrovna na místě. My to hodnotíme subjektivně. Jsou za námi určité výsledky a zatím jsou všichni spokojeni.

5. Jaké problémy v současné době musíte v HCP řešit?

Finance. Jednoznačně. Myslíme si, že státní a krajská politika není v tomto dostatečně prozíravá, aby podporovala tyto aktivity ať je to fotbal nebo hokej. Sport není samo financovatelný. Musí se do něho přispívat peníze z veřejných rozpočtů.

6. Jakou činnost podle vás by mělo HCP vykonávat v rámci prevence mládeže?

To co děláme doufám, že děláme dobře a budeme v tom pokračovat.

7. Jaké se vyskytují problémy při realizaci preventivních programů pro mládež?

Máme tu vše přes sport. Sport je to co delikvenci potlačuje. Kořata to je pro ty nejmenší děti i pro nečleny kubu, kdy si zkusí bruslení a mohou se rozhodnout, zda je to baví či ne. Školičku bruslení to máme otevřený 2x týdně od září do dubna je to pro děti od 4-7 let. Máme zde program i pro tělesně postižený – Sport bez bariér. Radost ze sportu je stejně měřitelná nezáleží na tom, kdo ho provádí. Rodiče musí respektovat naše pravidla, když je trénink na ledě tak jsou tu trenéři, kdo tu velí. Stanovená pravidla se musí dodržovat.

8. Jak je HCP přijímáno veřejností a myslíte si, že je veřejnost dostatečně informovaná o činnosti HCP?

V rámci našich finančních možností publikujeme dost. To musí říci veřejnost. Máme kladné pocity. Návštěvnost je hmatatelná a ledová plocha plně vytížená.

9. Jak řešíte vzniklé problémy?

Rodičům půjčujeme výstroj, kterou máme deponovanou díky vztahům pana Pouzara s Kanadou s NHL. Když je něco v nepořádku, pak máme rozhovor s rodiči dítěte a ti rodiče spolupracují, komunikují. Působíme na děti, tak aby uměly vystupovat jak ve škole i mimo školu. Snažíme se vést a vychovávat děti a posouvat je dál a dál, aby byly dobří lidi i pokud možno dobří hokejisti. Sport je můstek k tomu, aby delikvence nevznikala. Pokud se dítěti podá téma sport a ono se pro ten sport zapálí, pak je to dobře a zaměstnává se sportem a nemá čas páchat jinou negativní činnost. Jinak my to tady vedeme metodicky a tak tu těch problémů moc není.

10. Co vše děláte pro to, aby se o vašich aktivitách vědělo?

Spolupracujeme s médii, která se nám snaží vyjít vstříc.

11. Spolupracujete v rámci prevence mládeže s jinými organizacemi?

Krumlov kde je HC Slavoj, rodiče, městská policie, kdy v prostorách hokejového centra vytváří dětské dny.

12. Jaké máte Vy osobně plány do budoucna v oblasti prevence delikvence mládeže?

Vést a vychovávat děti a posouvat je dál a dál, aby byly dobří lidi i pokud možno dobří hokejisti. Pracovat na sobě, protože to úsilí vylepší charakter a osobnost člověka.

Příloha č. 4: Rozhovor s respondentem C

1. Podílíte se na tvorbě sportovních aktivit zaměřené pro mládež v HCP?

Podílíme se na tom, že zprostředkováváme pronájem sportovní haly a ledové plochy. Máme možnost půjčit hokejovou výstroj. Školička bruslení je pro veřejnost, kdy rodiče mají možnost zprostředkovat dětem lekce bruslení na ledě. To je jedna možnost, máme tady také florbalový týmy a volejbalový týmy, kteří tady využívají hokejovou halu.

2. Jsou vaše programy zaměřené na prevenci mládeže?

Potvrdím slova pana Pouzara. Když je člověk do něčeho zabraný něco dělá, nebude dělat blbosti okolo. Nemá na to čas.

3. V čem spatřujete efektivitu práce s mládeží prostřednictvím sportu?

Efektivita je v tom, že se děti dostanou do okruhu lidí, kteří žijí ve společnosti, která je vede ke slušnému chování. My je učíme slušnému chování, což by měli dělat rodiče. Trenéři jsou také vychovatelé. Ten přínos tkví v tom, že dítěti nabízíme nějakou aktivitu, že může dělat, co ho baví. Velký plus je také společnost, ve které se díky sportu pohybuje. Společnost ve sportu jsou vesměs slušní lidé. Každá společnost má své plusy a mínusy, ale sport otevře člověku spoustu možností. Seznámí se se spousty lidmi, jezdí po celé republice a okruh lidí je větší než, když tady bude někdo sedět za barákem a bude se tu nudit se svoji partičkou a vymýšlet různé kraviny.

4. Myslíte si, že je sport dostačující preventivní aktivita, nebo je potřeba připojit ke sportu i jiné výchovné aktivity v rámci prevence delikvence mládeže?

První jsou určitě rodiče. Dále trenéři učí děti slušnému chování. Sport je k tomu nutí, ale hlavně rodiče by je měli k tomu vést. Společnost děti naučí jak se chovat. Ti lidé tady jsou slušní. Nikdo je nebude učit, aby lhal, aby neuměl pozdravit, poděkovat a slušně se chovat.

5. Jaké problémy v současné době musíte v HCP řešit?

Ty problémy jsou minimální. Tady jsou děti, kteří jsou školního věku na prvním stupni. Každý má na sport svůj názor. Zatím jsme tu nemuseli nic vážného řešit.

6. Jakou činnost podle vás by mělo HCP vykonávat v rámci prevence mládeže?

Myslím si, že nabízíme spoustu různých aktivit jako je hokej či fotbal. Máme zde hokejovou halu a sportovní halu dá se zde vytvářet spousta sportovních aktivit pro děti.

7. Jaké se vyskytují problémy při realizaci preventivních programů pro mládež?

Organizace daných programů.

8. Jak je HCP přijímáno veřejností a myslíte si, že je veřejnost dostatečně informovaná o činnosti HCP?

Veřejnost je spokojená. Mohou zde využívat hokejovou halu. Podporujeme například rybníkářskou hokejovou ligu.

9. Jak řešíte vzniklé problémy?

Můžeme zprostředkovat částečně vybavení na hokej. Jsme schopni na základě žádosti snížit roční příspěvky.

10. Co vše děláte pro to, aby se o vašich aktivitách vědělo?

Sdělovací prostředky internet, televize. V dnešní době se využívají hodně sociální sítě. Takže dáváme spoustu věcí na facebook, co se tady děje. Rozdáváme letáčky.

11. Spolupracujete v rámci prevence mládeže s jinými organizacemi?

Například s mhd spolupracujeme, kdy je městská doprava polepena reklamou hokejového centra.

12. Jaké máte Vy osobně plány do budoucna v oblasti prevence delikvence mládeže?

Podpořit děti, trénovat je trávit s nimi aktivně čas.

Příloha č. 5: Rozhovor s respondentem D

1. Podílíte se na tvorbě sportovních aktivit zaměřené pro mládež v HCP?

Určitě. Veškeré aktivity, hokej je pro nás prioritou, ale děláme i jiné sporty vybičenou fotbal cokoliv. Samozřejmě, teď se snažíme nějakým způsobem, protože jsou to malilinký kluci, tak rozhodně rozvíjet rychlost, protože do devátého až desátého roku se může vyvíjet rychlost a to se snažíme probudit. Když se ta rychlost neprobudí, do toho desátého roku je to škoda. Od patnácti let je to jiná věc už se musí jít do síly, a delší vytrvalosti a podobně.

2. Jsou vaše programy zaměřené na prevenci mládeže?

Přímo na delikventy zaměřené nejsou, ale ty děti vedeme k tomu, aby k takovým věcem nedocházelo. Jsme tady jako malinký „tátové“. Dbáme na základy hygieny, umět pozdravit a podobně. Ty děti směřujeme nějakým směrem a budeme věřit tomu, že tím správným. Delikvence se může projevit, až budou větší. Stát se to může, ale snažíme se je přivést na jiné myšlenky, než by měly, kdyby trávily čas na ulici.

3. V čem spatřujete efektivitu práce s mládeží prostřednictvím sportu?

Vést děti a mládež k tomu, aby nedocházelo k delikvenci. Snažíme se je podpořit ve sportu a nemusí to být pouze hokej, může to být jakýkoliv sport. Být tady v partě, co nejčastěji, aby měli vyplněný ten volný čas. Já jsem zde každý den a myslím si, že se o ty kluky staráme dostatečně.

4. Myslíte si, že je sport dostačující preventivní aktivita, nebo je potřeba připojit ke sportu i jiné výchovné aktivity v rámci prevence delikvence mládeže?

Celkově sport je určitě dobrý přínos do života. Ze své zkušenosti, když se kouknou do svého mládí, tak jsem ze sedmi dnů strávil šest dnů na zimním stadionu a nějakým způsobem mě tam vedli. Navykl jsem si na disciplínu, tak na morálku.

5. Jaké problémy v současné době musíte v HCP řešit?

Problémy, když má kluk špatné známky ve škole tak se snažíme pomoci rodičům ne v tom, aby zakázali sport, ale nějakým menším pohrožením. Že nemusí chodit na hokej, protože se objevily špatné známky, tak v tomto směru spolupracujeme s rodiči. Jinak tu nemáme žádný problém, který by se musel více řešit. To, že se objeví nějaká boule nebo, že se bouchnou, to se stane. Členské příspěvky se mohou platit ve splátkách.

Vždy jsme se domluvili s rodiči, protože viděli snahu z naší strany a ta spolupráce byla v pořádku.

6. Jakou činnost podle vás by mělo HCP vykonávat v rámci prevence mládeže?

To co už dělá. Vytvářet sportovní aktivity pro děti a mládež, aby mohli trávit svůj volný čas přínosně pro svůj rozvoj.

7. Jaké se vyskytují problémy při realizaci preventivních programů pro mládež?

S programy se vyskytují problémy, protože máme manšaft okolo dvaceti hráčů a všichni nechodí do stejné školy, jak bychom si představovali. Snažíme se vše zorganizovat tak, aby to bylo pro všechny přínosný a aby to všichni mohli stíhat, ale vždy se každému zavděčit bohužel nejde. Vždy se najde někdo, kdo v daném termínu nestíhá. Rodičům doporučujeme tuto školu na Máji, aby organizace s dětma byla jednodušší, ale bohužel nejde si udělat vlastní školu, což by bylo pro nás zajisté nejlepší řešení.

8. Jak je HCP přijímáno veřejností a myslíte si, že je veřejnost dostatečně informovaná o činnosti HCP?

Informací není nikdo dost, ale je dostačující. Zajisté jsme mladý klub a budeme si ještě muset několik let počkat, než si veřejnost na nás zvykne a zjistí jak je to zde vedené. Je důležité, aby to ty děti tady bavilo. Co říkají lidé je otázkou let, jak se co bude řešit.

9. Jak řešíte vzniklé problémy?

Problémy nejsou. Možná toho typu, že tréninky jsou od půl třetí a rodiče je nezvládají vodit, ale komunikací a vzájemnou spoluprací se dá vše vyřešit. Většinou chodí dva, tři kluci do stejné třídy tak si rodiče pomůžou mezi sebou nebo my dojdeme do školy a děti přivedeme. Nemůžeme dávat tréninky v osm hodin večer nebo v jedenáct hodin dopoledne, kdy mají školu. Musíme se snažit vše přizpůsobit, jak dětem, tak rodičům. Je to náročné, protože děti jsou z celého okolí Budějovic a pro rodiče je obtížné je sem vodit přes celý město. To jsou běžný problémy, které se řeší v každém klubu. Aktivit je spousta co by se daly doplnit. Děláme jich hodně. Pokud by bylo více času a financí určitě by se dalo něco rozšířit.

10. Co vše děláte pro to, aby se o vašich aktivitách vědělo?

Snažím se práci dělat naplno a dobře, aby se to rozkřiklo v Budějovicích a okolí. Nejlepší reklama je, když sem ti kluci budou chodit a bude je to bavit a budou se zlepšovat. Jinak webový stránky, facebook, televize a podobně.

11. Spolupracujete v rámci prevence mládeže s jinými organizacemi?

S konkurenčníma klubama. S rodiči spolupracujeme, jsme na telefonech na emailech. Veškeré informace rodiče o klubu mají. Znamky řešíme s rodiči telefonicky nebo schůzkou. Komunikujeme a spolupracujeme i se základní školou na Máji. Po domluvě můžeme vyzvedávat děti ze školy a odvádět je na tréninky. Zajisté je dobře, aby trenér věděl, jak si dítě vede ve škole. Pokud je dítě chováním a disciplínou špatný tady na ledě, tak vím, jak se chová i mimo něj.

12. Jaké máte Vy osobně plány do budoucna v oblasti prevence delikvence mládeže?

Aby vymizela delikvence ze sídliště Máj. Chtěl bych, aby všichni byli na zimáku, a kdyby se to povedlo, věřím tomu, že ta delikvence zmizí. Každý sportovec je morální a má úctu ke druhým a tyto věci se je snažíme učit. Chci někoho porazit, ale ne za každou cenu. Snažíme se o celkový rozvoj toho dítěte, co zde sportuje.

Příloha č. 6: Rozhovor s respondentem E

1. Podílíte se na tvorbě sportovních aktivit zaměřené pro mládež v HCP?

Já si myslím, že v rámci možností se na tom určitě podílejí všichni trenéři, není to jenom o jednotlivcích, ale je to o komunikaci mezi trenéry v daných věkových kategoriích a samozřejmě hlavní trenér se vždycky podílí u toho svého ročníku na některých aktivitách a pak to konzultujeme se všemi trenéry a s vedením klubu. Snažíme se víceméně ty kluky připravit do života, takže s nima děláme různé věci, co se týče sportu od fotbalu, přes florbal. Děláme kroužky, který nedělají ve škole, tak se snažíme jim to tady vynahradiť.

2. Jsou vaše programy zaměřené na prevenci mládeže?

Programy jsou zaměřeny tak, že se snažíme vyhnout asociálnímu chování u dětí. Snažíme se jim vytvářet náplň dne tak, aby neměly čas vytvářet bordel. Snažíme se jim vštipit to, že ten sport jim dá víc než sedět na lavičce a rozmlátit co jim přijde pod ruku.

3. V čem spatřujete efektivitu práce s mládeží prostřednictvím sportu?

Je to velký přínos pro tu mládež. Je důležité, aby se ti kluci naučili nějakou disciplínu a že mají nějakou náplň a povinnosti. Není to jen o tom, že by si někdo řekl, dneska se mi tam nechce, já tam nepůjdu. Tady ví, že ten a ten den mají v tolik přijít na trénink. Takže já si myslím, že ta efektivita tam je určitě a je to přínos pro ty děti do budoucnosti do života, že jim to určitě něco dá. Je důležité s dětmi mluvit a vysvětlit jim jak to všechno funguje. Hokej je náročný na čas, ale nedá se nic dělat, pokud to dítě chce hrát, pak musí něco obětovat. Zatím je hrát hokej baví. Je to hlavně o zábavě, kterou se snažíme dělat a snažíme se vymýšlet aktivity, aby to ty děti bavilo a aby to nebylo pouze stereotypní.

4. Myslíte si, že je sport dostačující preventivní aktivita, nebo je potřeba připojit ke sportu i jiné výchovné aktivity v rámci prevence delikvence mládeže?

Řekl bych, že to není pouze o sportu ta prevence. Je to i o rodičích jak se k tomu postaví. Děti mají trénink 3x do týdne a myslím si, že je dobrý, když ti kluci dělají i něco jiného než sport, kde mají zájmový kroužky, kde přijdou na jiný myšlenky a mohou fungovat i v jiným odvětví. Ovšem záleží na rodičích, aby nenandali dětem deset koníčků, nakonec nedělají žádný pořádně a přestane je to nakonec všechno bavit.

5. Jaké problémy v současné době musíte v HCP řešit?

Jediný problém je jak zvýšit povědomí hokejového centra o jeho činnosti.

6. Jakou činnost podle vás by mělo HCP vykonávat v rámci prevence mládeže?

Myslím si, že činnost je dostačující. Nenapadá mě co ještě dále doplnit.

7. Jaké se vyskytují problémy při realizaci preventivních programů pro mládež?

Jsem trenérem již šestnáct let, takže jsem vždy dbal na disciplíně a zdraví. Někdy suplujeme i ty rodiče, protože od nich někdy nevychází ani ta výchova. Když se potkám s těma staršíma, tak to je asi ten problém, že nemají základy slušného chování. Rodiče si neuvědomují, že mi je nevychováváme pouze jako sportovce, ale i jako osobnosti. To podceňují.

8. Jak je HCP přijímáno veřejností a myslíte si, že je veřejnost dostatečně informovaná o činnosti HCP?

Veřejnost je informovaná. Je dobré rozdávat letáčky, ne každá rodina má internet a to si myslím, že je chyba spoléhat se pouze na elektronickou komunikaci.

9. Jak řešíte vzniklé problémy?

Snažíme se spolupracovat s dětmi i s jejich rodiči. Vytváříme preventivní programy, aby děti měly co dělat a neměly čas na hlouposti. Jednou za čas máme v tělocvičně sezení a snažíme se jim vštípit věci, které se týkají chování, prevence, která je zaměřena proti těm drogám a podobně. Co se týče materiálního zabezpečení, ty rozdíly tam jsou, ale jinak se snažíme to dělat tak, aby rozdíl byl co nejméně vidět. Snažíme se, aby to tak fungovalo v šatně mimo led, na ledě všude.

10. Co vše děláte pro to, aby se o vašich aktivitách vědělo?

Jak už zde zaznělo. Rozdávat letáčky plus média nebo internet.

11. Spolupracujete v rámci prevence mládeže s jinými organizacemi?

Ano. S jinýma sportovníma klubama.

12. Jaké máte Vy osobně plány do budoucna v oblasti prevence delikvence mládeže?

Já měl plány odjakživa. Trenér by měl k dětem přistupovat v rámci jejich možností a nedrezurovat je. Snažit se o to, aby se pro ten sport to dítě nadchlo a setrvalo u něho i v období puberty.

Příloha č. 7: Rozhovor s respondentem F

1. Podílíte se na tvorbě sportovních aktivit zaměřené pro mládež v HCP?

Ano spolupracujeme s nimi, spolupracují s nimi naši policisti. My s panem Pouzarem pořádáme každoroční turnaj integrovaného záchranného systému, to znamená hasiči, policajti, záchranka, doktoři a vojáci. Vytvoříme týmy a v HCP hrajeme. Děláme to 2x do roka, je to otevřené i veřejnosti zveme děti i školy, ale je to takové jako signál pro ty děcka – hele tady máte chlapy, které můžete následovat tak to pojďte dělat s nimi, ale není to úplně zaměřené na to, abychom tam přilákali ty děti. Kolegové ze Čtyř Dvorů dělají ve spolupráci s HCP také dny pro děti. Vytvoříme zábavný odpoledne, kde vytvoříme několik stanovišť, kde jsou pro děti připravené soutěže a ty děti zde mohou trávit volný čas. Pouzar jednou za čas také dělá bruslení pro veřejnost, kdy jsou zvýhodněné podmínky, myslím si, že to je někdy i zdarma a my to dáváme na interní noviny, abychom tam lákali děcka s rodiči.

2. V čem spatřujete efektivitu práce s mládeží prostřednictvím sportu v HCP?

Jednoznačně nabídka volnočasové aktivity, protože jak je to omletá filozofie tak, když to dítě se něčemu věnuje, hraje něco tak nemá žádný čas na blbosti. Nekrade, netoulá se, neutíká z domova, nefetuje. Přínos je v tom, že to dítě dostane nějaký svůj životní směr. Rodiče to dítě mohou směřovat na studia a zároveň ho můžou směřovat i na sport. Je to nasměrování toho člověka do života. Je to podle mého velký plus, protože největší problémoví jedinci z řad mládeže jsou lidi, kteří v životě nikdy nic nedělali. Žádný sport, koníček nebo kroužek nic. Potom když si zvyknete na ten sport na nějaká ta pravidla, tak je to veliký přínos do toho budoucna. Životní směr je hodně důležitý.

3. Myslíte si, že je sport dostačující preventivní aktivita, nebo je potřeba připojit ke sportu i jiné výchovné aktivity v rámci prevence delikvence mládeže, které by mohlo nabízet i HCP?

Je to jedna, ze základních preventivních aktivit. Ovšem nemůže být jediná. Máme oddíly party kluků, kteří hrají fotbal, hokej, volejbal nebo něco jiného, a protože mají svoji partu, kdy jeden spoléhá na druhého a někdo se trhne a začne dělat kraviny, pak ho ti ostatní mohou následovat. Je to vůdčí osobnost toho týmu a strhne ty ostatní. Preventivní aktivita je to základní, protože když je dítě utahaný pak nemá čas na

lumpárny, ale není to jediná věc. To dítě musí mít podporu rodičů, doma. Jsou případy, kdy dítě je úžasný sportovec, ale rodiče ho nepodpoří, nechválí ho, nejezdí s ním na turnaje, nechávají ho, ať si to zařídí, jak chce. To dítě necítí tu podporu rodiny, myslí si, že to tu rodinu nezajímá. Největší zlom poté nastává v pubertě, kdy to dítě je velice výkonné ve sportu, ale je potřeba aby ti rodiče přišli a řekli, budeme tě podporovat a pomáhat ti. To dítě potřebuje motivaci. Když nemá podporu tak si může říct, proč já se tu mám honit 2x týdně na tréninku, o víkendu na zápase, když tady Pepík s Martinem chodí do multikina o víkendu popíjet tak já budu radši chodit s nimi. Je to hodně důležitý, ale musí to jít ruku v ruce s podporou rodiny. Protože ta rodina vám dá ten cíl, zda je to dobré nebo není a také další stránka je v tom, že ta rodina musí platit ty aktivity. Když nefunguje to propojení tak spousta pubertáků s tím sportem končí. Dále může nastat právě to, že některý jedinec může sebou strhnout i další členy a začnou s delikvencí.

4. Využíváte programy, které Hokejové centrum Pouzar nabízí?

Pořádáme zde turnaje integrovaného záchranného systému. Je to velice propojené, protože se díky těmto turnajům lépe poznáme a i ta spolupráce u nějakého případu je potom lepší v rámci komunikace. Víme, jak se ten dotyčný zachová a že máme vedle sebe třeba partáka, na kterého se lze spolehnout. Je to úplně o něčem jiném, než když se ti lidi neznají.

5. Jakou činnost podle vás by mělo Hokejové centrum Pouzar vykonávat v rámci prevence mládeže?

Myslím si, že činnost HCP je dostačující. Nenapadá mě více, co by mohli dále nabízet pro děti a mladistvé.

6. Jaké se mohou vyskytovat obtíže při realizaci preventivních programů pro mládež?

To je jednoznačné. Když něco děláte pro mládež, tak za tu mládež přebíráte zodpovědnost. Jsou to všechno nezletilé osoby. Vždy, když se něco pro děti a mládež pořádá, tak to musí být právně ošetřené. Rodiče musí souhlasit, že jejich dítě se účastní nějaké takové činnosti, že když něco dítě způsobí, tak to ten rodič musí uhradit apod. Tyhle právní podmínky jsou nejsložitější a poté je dost složité ty děti na tu akci nalákat.

Když například umožníte volný vstup na ledovou plochu a budou zde připravené různé soutěže tak máte problém s tím, že musí přinést dítě ten souhlas zákonného zástupce, pokud to nebude pouze jen standardní bruslení a poté se také řeší jak to načasovat. Když to dáte hodně brzo dopředu vědět, že 1. října je vstup pro děti zdarma tak to většinou ty děti zapomenou a když to dáte den dopředu tak se to nedovědí všichni, kdo by chtěl přijít. My jako policie to děláme tak, že rozešleme emaily nebo do tisku se snažíme něco dát, ale musíme zohledňovat taky naší finanční stránku. Nejlepší spolupráce je přes školy.

7. Myslíte si, že je veřejnost dostatečně informovaná o činnosti Hokejového centra Pouzar a jak je HCP veřejností přijímáno?

Já si myslím, že Budějčáci ví, že máme hokejové centrum Pouzar. Určitě ví, že jsou tam dělaný aktivity pro děti, že se tam dělá hokej, ale nic víc do hloubky už vědět nebudou. Mě osobně tyto informace stačí, kdybych se chtěl něco dovědět víc tak se podívám na jejich webové stránky.

8. Jaké problémy se mohou vyskytovat v HCP při vytváření sportovních programů pro děti a mládež?

Když to vezmu z hlediska té spolupráce s dětmi tak jak jsem již uvedl výše důležité je převzít tu zodpovědnost za to dítě a mít vše právně ošetřené, protože to je velice důležité. Pak možná ta organizační složka, ale nemohu to tvrdit. Do problémů HCP nevidím.

9. Jak pomáháte mladistvým při řešení aktuálních problémů?

Mám to v náplni práce. My jsme ti, kdo vytváříme dětské dny, preventivní programy, chodíme do škol, vytváříme to, co vykazuje naše statistika. Statistika nám ukáže, že začal narůstat vandalismus. My to řešíme. Řekneme, máte zde ten a ten problém nasad'te tam hlídky a dále jdeme do škol, kde kontaktujeme ředitele školy a nabídneme, že vykonáme přednášku. Zde dětem řekneme - víme, že děláte to a to, sice nebudete odsouzení, ale bude se vámi zabývat policie, OSPOD, dovědí se to rodiče, budou muset zaplatit škodu a zapomeňte na dárečky na Vánoce apod. To je otázka z pohledu policie. Může nastat také situace, když zjistíme, že to dítě je dobrý sportovec tak informujeme rodiče a ptáme se jich, zda ví, co dělá ve svém volném čase a oni to většinou nevědí.

Takže je třeba řešit s rodiči to, aby věděli, co jejich dítě dělá, zda má nějakého koníčka. Když nemá koníčka tak je dobré ho třeba popostrčit k nějaké činnosti. My máme sportovní klub, kde může to dítě také sportovat a kde se mu budeme plně věnovat. Ti trenéři se mu budou věnovat a budou ho motivovat. Ve sportovním klubu také děláme dny prevence pro školy. Návštěvnost bývá dva až tři tisíce dětí.

10. Jakým způsobem v oblasti prevence mládeže spolupracujete s mládeží? Spolupracujete i s rodinami mládeže? Spolupracujete i s jinými organizacemi?

To je automatický pokud má dítě problém, musíme vyrozumět OSPOD, školu, rodiče. Záleží na situaci. My někdy oslovujeme sportovní oddíly, jak s nimi spolupracujeme, že máme problematického kluka, že jsme ho již 3x chytli při loupeži. My víme, že je to fotbalista nebo hokejista tak i mimo naše všední povinnosti, v některých případech vyrozumíme sportovní oddíl, že je zde nějaký problém a snažíme se při vzájemné komunikaci zjistit, jak se ten dotyčný chová, zda chodí pravidelně na zápasy a aby se ti trenéři třeba snažili toho jedince namotivovat. Je to taková záchranná síť pro toho mladého člověka, že když ho vezmou u krku rodiče, když ho více namotivují u toho sportu tak to docela funguje. U Pouzara máme partnery, kteří se tím můžou zabývat respektive je to dopravní policie, která to tam domlouvá.

11. Co byste dále navrhoval/a při řešení problémů v oblasti prevence delikvence mládeže?

Vytváříme spoustu preventivních aktivit pro děti a mládež. Je to různorodé, každá aktivita je zaměřena na určitý problém. Například šikana snažíme se děti, rodiče školský sbor seznámit co ten pojem znamená, jaké mohou být příznaky u dítěte, které je šikanováno. Pokud se stane dítě obětí šikany nebo svědkem, pak se bojí o tom mluvit. Jako první, za kým to dítě jde, jsou rodiče, a proto je velmi důležité, aby rodiče svým dětem naslouchali a nezlehčovali to, co jim to dítě říká. Může se jednat o závažný problém. Šikana může naplňovat i skutkovou podstatu trestných činů. Osoba mladší patnácti let není sice trestně odpovědná, ale může jí být uložen dohled probačního úředníka, zařazení do terapeutického, psychologického výchovného programu. Důležitá je osvěta a umět o problému mluvit.

12. Jaké máte Vy osobně plány do budoucna v oblasti prevence delikvence mládeže?

Moje osobní plány souvisí s mojí pracovní náplní. To je složitá otázka. Děti je moc a těch, kdo se jim má věnovat je zase málo. Takže to musíte vybalancovat. Buď se budu věnovat cizím dětem a přitom zanedbávat své děti nebo budu hodně s mýma dětma a bude mi zaostávat práce. Protože pořádání dětských dnů, volnočasových aktivit apod. to vše běží o víkendech. Soutěže pro děti, návštěvy dětských táborů. Já bych si přál, aby nás bylo víc na tuto práci, abychom to mohli dělat v širším kruhu, i když na druhou stranu tím zase ulevujeme rodičům, kteří by se měli věnovat dětem. Základem je ta rodina. Na děti je méně a méně času. Rodiče se snaží pracovat, vydělat peníze tím zajistit rodinu, a když se vrátí domů z práce, většinou už nemají čas nebo sílu věnovat tu zbývající energii dětem.

Příloha č. 8: Rozhovor s respondentem G

1. Podílíte se na tvorbě sportovních aktivit zaměřené pro mládež v HCP?

My jako policie bychom se měli podílet na prevenci dětí, kteří tam hrají a dělají se tam v součinnosti se složkami IZS předváděcí akce. Což působí jak výchovně tak i spolupráce s panem Pouzarem je dobrá. Dáme tam auta, motorky s tím, že ta veřejnost může vidět, jak ta policie pracuje a že zpracovává metodicky věci a podobně.

2. V čem spatřujete efektivitu práce s mládeží prostřednictvím sportu v HCP?

Dle mého názoru je to výborná prevence pro to aby měly koníčky a tím pádem aby neměly děti čas na jiné aktivity, které by prováděly, za zády rodičů. Vyplnění volného času pro děti.

3. Myslíte si, že je sport dostačující preventivní aktivita, nebo je potřeba připojit ke sportu i jiné výchovné aktivity v rámci prevence delikvence mládeže, které by mohlo nabízet i HCP?

Já si myslím, že HCP dokáže zaujmout jak tréninky, tak i kempy. Dělají různá soustředění, která vyplňují mnoho času. Myslím si, že velký problémem jsou rodiče, kteří se dětem málo věnují. Chybí zde přístup rodičů. Co se týká samotného hokejového centra tak si myslím, že vychází hodně vstříc dětem. Mají tam mnoho programů pro ty děti. Nic jiného bych zde nedoplňoval.

4. Využíváte programy, které Hokejové centrum Pouzar nabízí?

Jakožto součást integrovaného záchranného systému využíváme HCP tím, že zde vykonáváme turnaje složek IZS. Hasiči, policie, hasiči, záchranka, doktoři apod. My ten svůj volný čas, který trochu máme, využíváme v tom hokejovém centru. Je to o tom, že tyto setkání mají výhodu v tom, že ty články, které se poté setkají třeba u dopravní nehody, tak to pomáhá ty akce při spolupráci a komunikaci těch lidí.

5. Jakou činnost podle vás by mělo Hokejové centrum Pouzar vykonávat v rámci prevence mládeže?

Já si myslím, že toho dělají dost. Dělají kempy, mají tělocvičnu, dělají tréninky, mají soustředění apod. Dělají spoustu věcí a forma mého doporučení nemám co dodat,

protože kromě toho co vytváří je toho opravdu moc. Nabalovat ještě jiný věci se obávám, že by nebyli schopní to zabezpečit.

6. Jaké se mohou vyskytovat obtíže při realizaci preventivních programů pro mládež?

Je to hodně provázaný se vzděláním. Je důležité dostat ty lidi, aby se zúčastnili preventivních akcí, aby tam ty děti mohly chodit. Je potřeba důkladně informovat o tom co a jak. Jde o míru socializace, že ten člověk bude získávat ty informace, které si poté může zpracovat.

7. Myslíte si, že je veřejnost dostatečně informovaná o činnosti Hokejového centra Pouzar a jak je HCP veřejností přijímáno?

V současné době bych řekl, že lidi hokejem žijí. Já si myslím, že společnost, co se týče Českých Budějovic je dostatečně informovaná. Ten marketing co mají nastavený, není vůbec špatný.

8. Jaké problémy se mohou vyskytovat v HCP při vytváření sportovních programů pro děti a mládež?

Myslím si, že ten hokej je malinko o financích a je důležité sehnat pro ty jedince dost peněz na to, aby i ty sociálně slabší vrstvy na ten hokej mohly toho človíčka dát. Abyste ho tam mohli dát, to znamená pořídit výstroj, která se pohybuje v řádu deseti tisíců korun. Aby to dítě mohlo chodit na tréninky, trénovat, hrát zápas, dojíždění na zápasy, rodiče atd. je to finančně pro spoustu rodin nákladný. Když nevezjde pomoc ze státu, z kraje nebo z centra mládeže a nebudou to dotovat, (do fotbalu a do hokeje jde nejvíce peněz což mě na jednu stranu i mrzí) tak to bude problémem.

9. Jak pomáháte mladistvým při řešení aktuálních problémů?

Policie jako taková dělá prevence na školách je to o tom, že ta policie chodí, navštěvuje školy s tím, že spolupracuje i se známými lidmi, kdy se dělají přednášky o drogách, alkoholu např. jaký dopad má alkohol na ty děti apod. Jde o informovanost prostřednictvím přednášek. Berou se také lidi, kteří se s touto problematikou setkali, to znamená, že brali drogy, berou drogy, dostávají se z drogové závislosti nebo propadli alkoholu, dostali se z toho. Je to o tom, ukázat a říci POZOR takhle můžete dopadnout.

10. Jakým způsobem v oblasti prevence mládeže spolupracujete s mládeží? Spolupracujete i s rodinami mládeže? Spolupracujete i s jinými organizacemi?

Děláme jako policie se složkami IZS různé akce například Stezka korunami stromů, dětské dny a tak dále a právě lákáme rodiče s dětma, aby se zapojili i ti rodiče na těchto akcí, aby viděli s čím pracujeme, co vše děláme, aby to nebylo jenom o tom, jo oni jsou ti, co dávají pokuty. To je pouze jeden z článků co děláme a ono je jich sto, na které jsme zaměřeni.

11. Co byste dále navrhoval/a při řešení problémů v oblasti prevence delikvence mládeže?

Vyplnit jejich volný čas a určitě zapojit i rodiče. To je v současné době veliký problém, že děti mají snadný přístup k počítačům, k internetu, který se snadno naučí ovládat. Dneska enormně stoupá agresivita jedinců.

12. Jaké máte Vy osobně plány do budoucna v oblasti prevence delikvence mládeže?

Vyplnit volnočasové aktivity dětí. Najít dětem koníčky a aktivity, které by je bavily a aby neseděly doma u počítačů.

Příloha č. 9: Rozhovor s respondentem H

1. Podílíte se na tvorbě sportovních aktivit zaměřené pro mládež v HCP?

Nepodílím se, nevěděla jsem, že HCP pořádá tyto aktivity a tím podporuje i sociálně slabší.

2. V čem spatřujete efektivitu práce s mládeží prostřednictvím sportu v HCP?

Priměť děti a mladé lidi ke sportu a tím pádem se alespoň trochu zamezí obezitě, jejich asociálnímu chování, naučí je co je to fair-play. Což si myslím, že je velice potřeba vzhledem k tomu, že polovina dnešních dětí trpí syndromem ADHD.

3. Myslíte si, že je sport dostačující preventivní aktivita, nebo je potřeba připojit ke sportu i jiné výchovné aktivity v rámci prevence delikvence mládeže, které by mohlo nabízet i HCP?

Určitě je sport jednou z prevencí, ale nestačí jen to. Především by to mělo být výchovou v rodině. Neříkám, že i ve školství se na tom pedagogický sbor nemá podílet, ale pokud nejsou základy už od malička z rodiny, tak je to velice těžké.

4. Využíváte programy, které Hokejové centrum Pouzar nabízí?

Nevyužíváme.

5. Jakou činnost podle vás by mělo Hokejové centrum Pouzar vykonávat v rámci prevence mládeže?

Vždy se dá nabídnout více. Určitě by to měla být nějaká aktuální témata například zvládání zátěžových situací osobnosti jak je třeba stres. Myslím si, že je to veliký problém celé dnešní populace dále také o zdravém životním stylu, rozvoji pozitivního sociálního chování a tak dál.

6. Jaké se mohou vyskytovat obtíže při realizaci preventivních programů pro mládež?

Myslím si, že dnes je velký problém, především sehnat finance a neméně obtíží je určitě i zaujmout a motivovat děti a mládež. To, aby je to bavilo a chtěli se do kroužku vracet, je také veliký úspěch trenéra popřípadě školitele.

7. Myslíte si, že je veřejnost dostatečně informovaná o činnosti Hokejového centra Pouzar a jak je HCP veřejností přijímáno?

Myslím si, že není, ale beru to z pohledu laika. Ano jistě veřejnost ví, že je zde nějaké hokejové centrum, ale jaké činnosti nabízí a co dělá si myslím, že ví pouze ten, co se o to zajímá.

8. Jaké problémy se mohou vyskytovat v HCP při vytváření sportovních programů pro děti a mládež?

Netuším. Možná motivovat tu mládež, aby se věnovala sportu.

9. Jak pomáháte mladistvým při řešení aktuálních problémů?

Zastupujeme děti a mládež ve funkci opatrovníka nebo poručníka. Snažíme se chránit jejich práva.

10. Jakým způsobem v oblasti prevence mládeže spolupracujete s mládeží? Spolupracujete i s rodinami mládeže? Spolupracujete i s jinými organizacemi?

Spolupracujeme se školskými, zdravotnickými, ústavními zařízeními. S rodinami dětí se dostáváme do styku neustále. V oblasti prevence s dětmi nespolečně pracujeme. My spíše řešíme již vzniklé problémy a snažíme se je vyřešit tak, aby to mělo co nejmenší dopady na to dítě po stránce psychické.

11. Co byste dále navrhoval/a při řešení problémů v oblasti prevence delikvence mládeže?

Nevím, zda je to reál a vlastně i etické, ale vzít ty děti do nějaké protialkoholické popřípadě protidrogové léčebny. Vidět to na vlastní oči.

12. Jaké máte Vy osobně plány do budoucna v oblasti prevence delikvence mládeže?

Morální citění, etiku, sebepoznání, smysl života, vliv a funkce rodiny, řešit adaptační potíže v dětství i v pubertě.

Příloha č. 10: Rozhovor s respondentem I

1. Podílíte se na tvorbě sportovních aktivit zaměřené pro mládež v HCP?

Nepodílím se na tvorbě sportovních aktivit, ani na jiné spolupráci s HCP. Náplní práce metodika prevence je především spolupráce se školami a školskými zařízeními. Prioritou jsou tedy děti, žáci a studenti mateřské školy, základní školy, střední školy a dalších školských zařízeních. Další spolupráce se pak týká neziskových organizací, které školám poskytují specifickou či nspecifickou prevenci, pracují se školními kolektivy a pořádají osvětové a vzdělávací akce pro žáky, studenty, pedagogy, rodiče v rámci prevence rizikových forem chování. Cílovou skupinou tedy nejsou pouze děti, které mají pozitivní vztah ke sportu a některému sportu se aktivně věnují, ale všechny děti a mládež. Za současného pojetí primární prevence ve školách by mohla určitá metodická a koordinační spolupráce nastat v případě, že by se HCP stalo poskytovatelem preventivních aktivit školám (např. v rámci zdravého životního stylu). Pakliže by jejich preventivní aktivity měly dlouhodobý charakter, byly by neziskové, směřované k dětem na prvním či druhém stupni základní školy, popřípadě k dětem v mateřské škole a cílem a smyslem by bylo děti učit a vychovávat ke sportu jako příjemné součásti života a zdravého životního stylu učit je vzájemné spolupráci, toleranci a respektu, pak by taková spolupráce byla školám rozhodně doporučována.

2. V čem spatřujete efektivitu práce s mládeží prostřednictvím sportu v HCP?

Podle mého názoru to spočívá právě v tom, co HCP nabízí sporty na ledě a to, jak pro malé a starší děti, tak pro mládež, tedy pro ty mladistvé, kteří takové sporty chtějí zkusit nebo se jim plně věnovat. A pokud určitými formami finančních úlev, nebo výpůjčky sportovní výstroje HCP pomáhá dětem a mladistvým ze sociálně znevýhodněných rodin, které by se jinak takovým sportům věnovat nemohli, pak jde určitě o záslužnou činnost, která ovšem odráží úspěšný podnikatelský záměr, protože v opačném případě by si finanční a materiální výpomoc dovolit nemohli.

3. Myslíte si, že je sport dostačující preventivní aktivita, nebo je potřeba připojit ke sportu i jiné výchovné aktivity v rámci prevence delikvence mládeže, které by mohlo nabízet i HCP?

Předně je potřeba říct, že nevychovává sám sport, ale lidé. Sport je nástroj, který je užíván lidmi za nějakým účelem a už vůbec není samo spasitelný, stejně tak jako žádný jiný koníček. Může být určitou součástí procesu rozvíjení osobnosti dítěte a určitým způsobem může preventivně zasahovat, ale není zárukou k získání takových kompetencí, které budou uplatnitelné i v dalších vztazích a které budou kvalitní a přijatelné. Je totiž úplně jedno, jestli člověk nebo dítě sportuje nebo vyšívá, ale jde o to, jaký vztah získá k sobě samému, jaký vztah má ke svým vrstevníkům, jaký vztah existuje mezi ním a rodiči, sourozenci, jaké užívá vzorce a strategie chování.

4. Využíváte programy, které Hokejové centrum Pouzar nabízí?

Programy HCP nevyužívám z toho důvodu, že nepatřím do cílové skupiny ani po pracovní stránce a ani po stránce soukromé.

5. Jakou činnost podle vás by mělo Hokejové centrum Pouzar vykonávat v rámci prevence mládeže?

Neznám podnikatelský záměr HCP a plán rozvoje. Pokud HCP nabídne programy školám v rámci prevence zdravého životního stylu a nepůjde přitom o způsob zviditelnění nebo o jakousi reklamní kampaň pro potencionální odběratele nabízených služeb schovanou za okázalou ušlechtilost, pak je možné, že se v rámci spolupráce se školami potkáme a poté může i vzniknout užší forma spolupráce a tvorba a podpora dalších projektů.

6. Jaké se mohou vyskytovat obtíže při realizaci preventivních programů pro mládež?

V prvé řadě jde o finanční oblast. Pro školy a pro neziskové organizace sice existuje dotační program, ale celková částka v žádném případě nemůže uspokojit celkovou poptávku po kvalitních preventivních programech. Navíc jde o poměrně nepružný proces, který nenabízí žádnou záruku do budoucnosti. Dalším problémem může být časová dotace. Kvalitní prevence je obvykle dlouhodobější záležitost. Programy mají určitou propojenost a návaznost – na rozdíl od finančně výhodnějších jednorázových akcí - a pro celkovou efektivitu potřebují také více vyučovacích hodin, což poněkud komplikuje situaci učitelům, kteří jsou nuceni splňovat plán výuky a plnit osnovy. V tomto směru jsou výrazným specifikem střední odborné školy a učiliště, kde je

časová dotace primárně určena odborným předmětům a odborné praxi. Proto jde ve většině případů o hledání kompromisu, který je pro školy coby odběratele a objednavatele služby přijatelný a pro poskytovatele či realizátora služby ještě přípustitelný. Ovšem děti a mládež si zaslouží mnohem více kvalitní prevence a ta si zase zaslouží mnohem více prostoru. Primární prevence je v současné době součástí školního vzdělávacího programu každé školy, takže v rámci výuky je realizován jakýsi standard prevence, který vychází z místních specifik školy a vychází z aktuálních potřeb i celospolečenských trendů. Pokud škola časově i finančně dosáhne na služby nadstandardního charakteru, pak je samozřejmě podporována účinnost prevence jako takové a je tak i větší šance na úspěch a efektivitu celého výchovného působení.

7. Myslíte si, že je veřejnost dostatečně informovaná o činnosti Hokejového centra Pouzar a jak je HCP veřejností přijímáno?

Na tuto otázku nejsem schopna relevantně odpovědět, jen mohu předpokládat, že cílová skupina je informována dostatečně, protože v zájmu HCP je mít dostatek zákazníků či klientů. A na to, jakým způsobem je činnost HCP přijímána, bychom se museli zeptat přímo veřejnosti.

8. Jaké problémy se mohou vyskytovat v HCP při vytváření sportovních programů pro děti a mládež?

V týmových sportech by se minimálně měli trenéři zabývat kvalitou vzájemných vztahů i v rámci předcházení vzniku šikany. Pokud odhalí chování vykazující znaky šikany, tak tuto skutečnost okamžitě řešit nebo se obrátit na odborníky, kteří jim pomohou vztahy harmonizovat. A rozhodně by se neměli bát k řešení takovéto závažné situace obětovat i několik tréninků a seznámit se situací i se způsobem řešení rodiče. Je důležité, aby dětem došlo, že právě jejich chování bylo na úkor sportu, který dělají rády, a na úkor tréninků. Nejen trenér, ale i celá organizace se musí jednoznačně proti takovému chování vymezit jako proti něčemu nepřipustnému a nepřijatelnému a tím tak do sportu navracet férovost a úctu ke spoluhráčům i k soupeřům.

9. Jak pomáháte mladistvým při řešení aktuálních problémů?

Práce metodiků v poradnách je více orientovaná na třídní kolektivy ať už ve smyslu prevence všeobecné či selektivní zaměřené na specifická témata nebo na kvalitu vztahů,

týmové spolupráce a osobnostní rozvoj. V rámci selektivní a indikované prevence pak kromě práce s celým třídním kolektivem navrhujeme také individuální výchovná opatření a řešení, čímž pomáháme učitelům řešit nastalou situaci nebo daný problém. Součástí je tedy také metodická podpora pedagogů, vzdělávání pedagogů v oblasti prevence, úzká spolupráce se školními metodiky prevence a koordinace prevence ve svém působišti. V rámci indikované prevence již dochází k osobnímu kontaktu a osobním konzultacím s klientem a zákonnými zástupci klienta především ve smyslu poradenském, kdy jsou klientovi předloženy popřípadě doporučeny varianty odborné pomoci a způsoby řešení jejich situace, samozřejmě s ohledem na jeho možnosti. Tato individuální pomoc a podpora vychází z dané situace klienta a daného problému, se kterým přichází. Jsou i situace, kdy se metodik prevence stává určitým mediátorem mezi klientem a zástupci školy v případě, kdy je pro obě strany obtížnější navázat vzájemnou konstruktivní komunikaci a dospět tak společně k nějakému konsensu. V případě výraznějším výchovných problémů navrhujeme a realizujeme Individuální výchovný program, což je nástroj nejen pro změnu, ale i pro individuální komunikaci s žákem, s nímž vedeme dialog terapeutického charakteru. Otevřenými otázkami ho vedeme analýzou celé situace a společně s ním hledáme strategie změny.

10. Jakým způsobem v oblasti prevence mládeže spolupracujete s mládeží? Spolupracujete i s rodinami mládeže? Spolupracujete i s jinými organizacemi?

Při práci s třídními kolektivy kombinujeme přístup terapeutický, lektorský a v poslední době používáme i prvky coachingu. V nadneseném slova smyslu jsme jakýmsi *průvodci* na cestě ke změně. Se zákonnými zástupci v případě individuální potřeby nebo v rámci indikované či selektivní prevence spolupracujeme na úrovni konzultační a poradenské. V případě, že chceme některý kolektiv naučit kvalitě vztahů a způsobům, jakými je možné kvalitní vztahy vytvářet, je potřeba i aktivního zájmu rodičů. Proto jsou na schůzce rodičů seznámeni s aktuální situací ve třídě a možnostmi řešení a zároveň jsou přizváni a požádáni o spolupráci, která spočívá především v motivaci svých dětí k angažovanosti v intervenčním nebo preventivním programu a současně, aby měli aktivní zájem o dění ve třídě, o průběhu programu a prožitcích svého dítěte.

Nabízí se jim i možnost telefonické či osobní konzultace. Kromě neziskových organizací, s nimiž se také setkáváme u konkrétních tříd, spolupracujeme i se státními organizacemi jako je Policie, OSPOD. Na magistrátě v ČB v rámci skupiny pro děti, mládež vytváříme a aktualizujeme strategii prevence spolu se zástupci města, neziskovek a nízkoprahů. Úzce spolupracujeme také se školským koordinátorem prevence rizikového chování na odboru sociálních věcí a zdravotnictví na Krajském úřadu.

11. Co byste dále navrhoval/a při řešení problémů v oblasti prevence delikvence mládeže?

Je důležité osobnost dítěte rozvíjet celostně. Nestačí pouze orientovat jej na výkonnost, ať už znalostní nebo dovednostní, ale učit ho kvalitě vztahů a směřovat ho ke kvalitním vztahům, učit ho vnímat své vlastní kvality, učit ho úctě k druhým i sobě samému. K tomuto je potřeba mnohem více výchovného působení i preventivních aktivit. Sport je jen určitá dílčí část, která spolupůsobí vedle rodiny a školy, kde se má odehrávat a i odehrává hlavní preventivní působení. Sport nemůže být jednoznačnou zárukou, že se dítě nebude dopouštět jednání v rozporu se zákonem, nebo že nakonec nepovede sebezničující život. Sport pouze něco nabízí, něco poskytuje, ale nic nezaručuje.

12. Jaké máte Vy osobně plány do budoucna v oblasti prevence delikvence mládeže?

V současné době a řekněme, že poslední dva roky je trendem všeobecná nekázeň, jak ukazují zkušenosti i ostatních metodiků prevence v jihočeském regionu. Nedostatek empatie, entusiasmů, netolerance a naprostá neúcta jsou poměrně běžné a časté jevy. Ani tendence k chování a projevům se znaky agrese, manipulace a šikany nejsou výjimečné. Projevy neúcty a agrese se objevují i vůči pedagogům, a proto se naše činnost v reakci na daný společenský vývoj a společenské trendy zaměřuje právě na kvalitu vztahů a rozvíjení osobnosti v pozitivním slova smyslu. Právě v této činnosti hodlám nadále pokračovat, protože jde o proces změny, kdy děti zkouší své vztahy realizovat tak, aby se cítily lépe a bezpečně. Zkoušejí a učí se uplatňovat jiné strategie chování, sebeprezentace a seberealizace, učí se spolupráci, pracujeme společně na vzájemném respektu, vymezujeme hranice tolerance a pracujeme i na sebedůvěře

a vzájemné komunikaci. Jde v podstatě o praktické záležitosti, které zkušenostně prožívají a poznávají prostřednictvím různých aktivit, které mají svá konkrétní zcela zřetelná pravidla, což je pro děti také velmi důležité. Pravidla vymezují prostor a tím i pocit jistoty a bezpečí. Programy řešící šikanu, terapeutické přístupy a techniky coachingu se velmi osvědčují, proto je v plánu z těchto technik a aktivit sestavit ucelený program pro vzdělávání pedagogů. Současně je v plánu vzdělávat pedagogy v lektorských dovednostech, protože jde o docela jiný přístup k dětem a mládeži než klasický pedagogický přístup. Učitelé, kteří toto vzdělávání absolvují, budou mít k dispozici další pracovní materiály i naší supervizi, ale především získají nové dovednosti a kompetence pro práci s třídním kolektivem.

Příloha č. 11: Rozhovor s respondentem J

1. Podílíte se na tvorbě sportovních aktivit zaměřené pro mládež v HCP?

Žáci naší školy jsou členy sportovního klubu Českobudějovičtí lvi, hrají hokej. Dále organizujeme pro žáky hodiny bruslení v rámci tělesné výchovy.

2. V čem spatřujete efektivitu práce s mládeží prostřednictvím sportu v HCP?

V široké nabídce sportovních aktivit. Sport přispívá k celkovému rozvoji osobnosti člověka.

3. Myslíte si, že je sport dostačující preventivní aktivita, nebo je potřeba připojit ke sportu i jiné výchovné aktivity v rámci prevence delikvence mládeže, které by mohlo nabízet i HCP?

Sport je dostačující preventivní aktivita, neboť rozvíjí charakterové vlastnosti jedince. Například spolupráci v týmu, příkladné chování, toleranci, odpovědnost.

4. Využíváte programy, které Hokejové centrum Pouzar nabízí?

Ano.

5. Jakou činnost podle vás by mělo Hokejové centrum Pouzar vykonávat v rámci prevence mládeže?

Již vykonává zapojení mládeže do sportu. Činnost, kterou vykonává, je dostačující v rámci prevence delikvence mládeže.

6. Jaké se mohou vyskytovat obtíže při realizaci preventivních programů pro mládež?

U některých žáků nízké zapojení do kroužků, sportu a ostatních aktivit organizovaných školou, zejména na druhém stupni základní školy.

7. Myslíte si, že je veřejnost dostatečně informovaná o činnosti Hokejového centra Pouzar a jak je HCP veřejností přijímáno?

Ano. Pozitivně.

8. Jaké problémy se mohou vyskytovat v HCP při vytváření sportovních programů pro děti a mládež?

O žádných problémech nevíme. Se spoluprací v rámci našich žáků, jsme s HCP plně spokojeni.

9. Jak pomáháte mladistvým při řešení aktuálních problémů?

V rámci realizace Minimálního preventivního programu školy.

**10. Jakým způsobem v oblasti prevence mládeže spolupracujete s mládeží?
Spolupracujete i s rodinami mládeže? Spolupracujete i s jinými organizacemi?**

Setkáváme se s rodiči při dnech otevřených dveří, na škole funguje centrum speciálního pedagoga a výchovní poradci. Policie ČR, Městská policie ČB, agentura DO SVĚTA, Magistrát města ČB, Pedagogicko-psychologická poradna České Budějovice v rámci přednášek nebo projektů.

11. Co byste dále navrhoval/a při řešení problémů v oblasti prevence delikvence mládeže?

Žádné problémy se nevyskytují.

12. Jaké máte Vy osobně plány do budoucna v oblasti prevence delikvence mládeže?

Každoročně zpracováván a vyhodnocován Minimální preventivní program prevence patologických jevů mládeže do patnácti let.